

Den Europæiske Unions Tidende

L 84

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

31. marts 2009

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 af 26. februar 2009 om den fælles importordning (koderet udgave)** 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 261/2009 af 30. marts 2009 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 18

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 262/2009 af 30. marts 2009 om fastsættelse af krav for den koordinerede tildeling og brug af Mode S-interrogator-koder i det fælles europæiske luftrum ⁽¹⁾** 20

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Rådet

2009/302/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 21. maj 2008 om undertegnelse og foreløbig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om visse aspekter af lufttrafik 33

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om visse aspekter af lufttrafik 34

Konference mellem regeringsrepræsentanter fra medlemsstaterne

2009/303/EF, Euratom:

- ★ Afgørelse truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 25. marts 2009 om udnævnelse af to dommere ved De Europæiske Fællesskabers Domstol 43

Kommissionen

2009/304/EF:

- ★ Kommissionens afgørelse af 30. marts 2009 om udnævnelse af 12 medlemmer af Det Europæiske Rådgivende Statistiske Udvalg ⁽¹⁾ 44

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 260/2009

af 26. februar 2009

om den fælles importordning

(kodificeret udgave)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til retsakterne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter og om varer fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 308, herunder især de bestemmelser, som muliggør en afvigelse fra det generelle princip om, at kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning udelukkende må erstattes af de foranstaltninger, der er fastsat i de nævnte retsakter,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 af 22. december 1994 om den fælles importordning og om ophævelse af forordning (EF) nr. 518/94 ⁽¹⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽²⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) Den fælles handelspolitik bør bygge på ensartede principper.
- (3) Fællesskabet har indgået overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, i det følgende benævnt »WTO«. Bilag I A til overenskomsten indeholder bl.a. den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (GATT 1994) og en aftale om beskyttelsesforanstaltninger.
- (4) Aftalen om beskyttelsesforanstaltninger opfylder et behov for tydeliggørelse og udbygning af disciplinerne i GATT

1994, navnlig vedrørende artikel XIX. Denne aftale gør det nødvendigt at ophæve de beskyttelsesforanstaltninger, der ikke er hjemlet i disse regler, såsom frivillig eksportbegrænsning, arrangementer om afstemt markedsføring og alle lignende import- eller eksportforanstaltninger.

- (5) Aftalen om beskyttelsesforanstaltninger omfatter også kul- og stålvarer. De fælles regler for indførsel, særlig med hensyn til beskyttelsesforanstaltninger, gælder derfor også for disse varer, dog med forbehold af mulige gennemførelsesforanstaltninger til en aftale vedrørende bl.a. kul- og stålvarer.
- (6) De tekstilvarer, der henhører under Rådets forordning (EF) nr. 517/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for indførsel ⁽³⁾, er både på fællesskabsplan og på internationalt plan underlagt en særskilt behandling. De bør derfor udelukkes fuldstændigt fra denne forordnings anvendelsesområde.
- (7) Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om enhver fare, der måtte opstå som følge af udviklingen i indførslen, og som kunne gøre det nødvendigt at indføre et fællesskabstilsyn eller at træffe beskyttelsesforanstaltninger.
- (8) I sådanne tilfælde bør Kommissionen undersøge betingelserne for og omstændighederne omkring indførslerne og udviklingen deri samt de forskellige aspekter ved den økonomiske og handelsmæssige situation og de foranstaltninger, det eventuelt kan blive nødvendigt at træffe.

⁽¹⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53.

⁽²⁾ Se bilag II.

⁽³⁾ EFT L 67 af 10.3.1994, s. 1.

- (9) Ved gennemførelsen af forudgående fællesskabstilsyn bør de pågældende varer kun kunne overgå til fri omsætning mod forelæggelse af et tilsynsdokument, der opfylder ensartede kriterier. Dette dokument skal på importørens blotte begæring udstedes af medlemsstaternes myndigheder inden for en vis frist, uden at dette dog giver importøren nogen ret til indførsel. Tilsynsdokumentet bør således kun anvendes, indtil der foretages ændring i importordningen.
- (10) Medlemsstaterne og Kommissionen bør i videst muligt omfang udveksle oplysninger om resultaterne af fællesskabstilsynet.
- (11) Det påhviler Kommissionen og Rådet at træffe afgørelse om de beskyttelsesforanstaltninger, der er nødvendige af hensyn til Fællesskabets interesser. Disse interesser skal betragtes som en helhed, der bl.a. omfatter fællesskabsproducenternes, brugernes og forbrugernes interesser.
- (12) Beskyttelsesforanstaltninger over for WTO's medlemslande kan kun komme i betragtning, såfremt den pågældende vare indføres i Fællesskabet i så stærkt forøgede mængder og på sådanne vilkår, at den forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for fællesskabsproducenter af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer, medmindre de internationale forpligtelser tillader en afvigelse fra denne regel.
- (13) Begreberne »alvorlig skade«, »fare for alvorlig skade« og »fællesskabsproducenter« bør defineres, og der bør fastsættes præcise kriterier for fastlæggelsen af skaden.
- (14) Forud for anvendelsen af enhver beskyttelsesforanstaltning bør der foretages en undersøgelse, idet det dog i hastetilfælde bør være muligt for Kommissionen at træffe midlertidige foranstaltninger.
- (15) Der bør fastsættes detaljerede bestemmelser om iværksættelse af undersøgelser, om den nødvendige kontrol og efterprøvning, om eksportlandenes og de berørte parter adgang til de tilvejebragte oplysninger og om høring af de berørte parter samt om disses mulighed for at fremsætte bemærkninger.
- (16) Denne forordnings bestemmelser vedrørende undersøgelser berører hverken fællesskabsreglerne eller de nationale regler vedrørende tavshedspligt.
- (17) Det er ligeledes nødvendigt at fastsætte tidsfrister for, hvornår der kan iværksættes undersøgelser, og hvornår der eventuelt kan træffes foranstaltninger, så det sikres, at afgørelser herom træffes hurtigt med henblik på at øge retssikkerheden for de berørte økonomiske beslutningstagere.
- (18) Dersom beskyttelsesforanstaltningerne har form af et kontingent, bør dettes niveau principielt ikke være lavere end gennemsnittet af indførslerne i en repræsentativ periode på mindst tre år.
- (19) Hvis kontingentet fordeles mellem leverandørlandene, kan hver af disse landes andel fastsættes i forståelse med disse lande eller bestemmes på baggrund af indførslerne i løbet af en repræsentativ periode. Dersom der er tale om alvorlig skade og en uforholdsmæssig kraftig forøgelse af indførslerne, kan disse regler dog fraviges under overholdelse af forpligtelsen til høring i WTO's Komité for Beskyttelsesforanstaltninger.
- (20) Den maksimale periode, i hvilken der kan anvendes beskyttelsesforanstaltninger, bør fastsættes, og der bør fastsættes særlige bestemmelser om forlængelse, gradvis liberalisering og fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger.
- (21) Det bør fastsættes, på hvilke betingelser beskyttelsesforanstaltningerne ikke må anvendes på en vare, som har oprindelse i et udviklingsland, der er medlem af WTO.
- (22) Det kan vise sig, at det er mere hensigtsmæssigt at anvende tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til en eller flere af Fællesskabets regioner, end foranstaltninger, der gælder i hele Fællesskabet. Disse foranstaltninger bør dog kun tillades, hvis der ikke foreligger alternative løsninger, og skal være rent undtagelsesvis. Det skal sikres, at disse foranstaltninger bliver midlertidige og griber mindst muligt ind i det indre marked.
- (23) Af hensyn til ensartede regler for indførsel er det nødvendigt, at de formaliteter, som importørerne skal opfylde, forenkles og gøres identiske, uanset hvor varerne fortoldes. Det er derfor hensigtsmæssigt, at eventuelle formaliteter opfyldes ved hjælp af formularer, som er i overensstemmelse med den model, der findes i bilaget til denne forordning.
- (24) De tilsynsdokumenter, der udstedes inden for rammerne af Fællesskabets tilsynsordninger, bør have gyldighed i hele Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat de udstedes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Almindelige principper

Artikel 1

1. Denne forordning gælder for indførsel af varer, som har oprindelse i tredjelande, med undtagelse af:

a) tekstilvarer, der er omfattet af særlige importregler i henhold til forordning (EF) nr. 517/94

b) varer med oprindelse i visse tredjelande, der er opført i Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande ⁽¹⁾.

2. Indførsel i Fællesskabet af de i stk. 1 omhandlede varer er fri og således ikke undergivet kvantitative restriktioner, med forbehold af de foranstaltninger, der kan træffes i henhold til kapitel V.

KAPITEL II

Fællesskabsprocedure for underretning og konsultation

Artikel 2

Medlemsstaterne underretter Kommissionen, såfremt udviklingen i indførslerne gør det nødvendigt at anvende tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger. Denne underretning skal omfatte tilgængeligt bevismateriale, der fastlægges på grundlag af de kriterier, der er defineret i artikel 10. Kommissionen sender straks alle medlemsstaterne disse oplysninger.

Artikel 3

1. Konsultationer kan indledes på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ.

2. Konsultationer skal finde sted inden for otte arbejdsdage efter, at Kommissionen har modtaget den i artikel 2 nævnte underretning, og i alle tilfælde forud for indførelse af nogen form for fællesskabsforanstaltning om tilsyn eller beskyttelse.

Artikel 4

1. Konsultationer finder sted i et rådgivende udvalg (i det følgende benævnt »udvalget«) bestående af repræsentanter for hver medlemsstat og med Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget træder sammen efter indkaldelse fra formanden. Denne sender hurtigst muligt medlemsstaterne alle relevante oplysninger.

3. Konsultationerne vedrører navnlig:

a) vilkårene for og udviklingen i indførslen samt de forskellige økonomiske og handelsmæssige forhold vedrørende den pågældende vare

b) de foranstaltninger, der eventuelt bør træffes.

4. Konsultationerne kan om fornødent foretages skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne, som inden for en af Kommissionen fastsat frist på mellem fem og otte arbejdsdage kan afgive deres udtalelse eller anmode om mundtlig konsultation.

KAPITEL III

Fællesskabsprocedure for undersøgelse

Artikel 5

1. Forud for anvendelsen af enhver beskyttelsesforanstaltning skal der gennemføres en fællesskabsprocedure for undersøgelse, jf. dog artikel 8.

2. Sigtet med undersøgelsen er på grundlag af de i artikel 10 omhandlede elementer at fastlægge, om indførslerne af den pågældende vare forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for de berørte fællesskabsproducenter.

3. Der forstås ved:

a) »alvorlig skade«: en betydelig samlet forringelse af fællesskabsproducenternes stilling

b) »fare for alvorlig skade«: en alvorlig skade, som er af klart overhængende karakter

c) »fællesskabsproducenter«: samtlige producenter på Fællesskabets område af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer eller de producenter, hvis samlede produktion af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer udgør hovedparten af Fællesskabets totale produktion af de pågældende varer.

Artikel 6

1. Bliver det efter de i artikel 3 og 4 omhandlede konsultationer klart for Kommissionen, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at iværksætte en undersøgelse, skal Kommissionen senest en måned efter at have modtaget en underretning fra en medlemsstat iværksætte en undersøgelse og offentliggøre en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne meddelelse skal indeholde:

a) et sammendrag af de modtagne oplysninger og et krav om oplysning om, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89.

- b) en frist for de berørte parter til skriftligt at give deres mening til kende og forelægge oplysninger, hvis der skal tages hensyn hertil under undersøgelsen
- c) en frist, inden for hvilken de berørte parter kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4.

Kommissionen indleder undersøgelsen i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Kommissionen indhenter alle nødvendige oplysninger, og såfremt den efter samråd med udvalget skønner det hensigtsmæssigt, undersøger og efterprøver den disse oplysninger hos importører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer.

Kommissionen bistås i denne opgave af personale fra den medlemsstat, på hvis område undersøgelserne finder sted, såfremt den pågældende medlemsstat har fremsat ønske derom.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen, på dennes anmodning og ifølge bestemmelser, som denne fastsætter, alle de oplysninger, som de råder over, vedrørende udviklingen på markedet for den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

4. De berørte parter, som har rettet henvendelse i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, har ligesom repræsentanter for eksportlandet efter skriftlig anmodning adgang til alle de oplysninger, der er stillet til rådighed for Kommissionen som led i undersøgelsen, bortset fra interne dokumenter, der er udarbejdet af Fællesskabets eller medlemsstaternes myndigheder, for så vidt disse oplysninger har betydning for deres dossiers samlede fremtræden, de ikke er fortrolige efter betydningen i artikel 9, og Kommissionen anvender dem i undersøgelsen.

De berørte parter, som har rettet henvendelse, kan fremsætte deres bemærkninger til disse oplysninger over for Kommissionen. Der kan tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de støttes med tilstrækkelige beviser.

5. Kommissionen kan høre de berørte parter. Disse parter skal høres, hvis de skriftligt har anmodet herom inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og hvis de godtgør, at de faktisk vil kunne blive berørt af resultatet af undersøgelserne, samt at der er særlige årsager til at høre dem mundtligt.

6. Såfremt oplysningerne ikke gives inden for den frist, der er fastsat i denne forordning eller af Kommissionen i henhold til denne forordning, eller undersøgelsen hindres i væsentlig grad,

kan der drages konklusioner på grundlag af de disponible oplysninger. Hvis Kommissionen finder, at en involveret part eller en tredjepart har indgivet falske eller vildledende oplysninger, kan den se bort fra dem og bruge de oplysninger, den råder over.

7. Såfremt Kommissionen efter de i artikel 3 og 4 omhandlede konsultationer finder, at der ikke foreligger tilstrækkelige beviser til at iværksætte en undersøgelse, underretter den medlemsstaterne om sin afgørelse inden en måned efter at have modtaget medlemsstaternes oplysninger.

Artikel 7

1. Når undersøgelsen er afsluttet, forelægger Kommissionen en rapport om resultaterne heraf for udvalget.

2. Finder Kommissionen senest ni måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen, at fællesskabstilsyn eller -beskyttelse ikke er nødvendigt, afsluttes undersøgelsen, efter at udvalget er blevet hørt, inden for en måned.

Beslutningen om at afslutte undersøgelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med de væsentligste konklusioner af undersøgelsen og en kortfattet begrundelse for beslutningen.

3. Finder Kommissionen det nødvendigt at træffe foranstaltninger med henblik på fællesskabstilsyn eller -beskyttelse, træffer den de i kapitel IV og V omhandlede afgørelser senest ni måneder efter, at undersøgelsen er blevet iværksat. Denne frist kan undtagelsesvis forlænges med højst to måneder; i så fald offentliggør Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om, hvor meget fristen er forlænget, og en kortfattet begrundelse herfor.

Artikel 8

1. Bestemmelserne i dette kapitel er ikke til hinder for, at der på ethvert tidspunkt kan træffes tilsynsforanstaltninger i henhold til artikel 11-15 eller midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 16, 17 og 18.

De midlertidige beskyttelsesforanstaltninger træffes:

- a) dersom det er nødvendigt med øjeblikkelig indgriben i kritiske situationer, hvor en forsinkelse vil forvolde skade, som det er vanskeligt at råde bod på, og
- b) det foreløbigt er fastlagt, at der foreligger tilstrækkelige beviser for, at øgede indførsler har forvoldt eller truer med at forvolde alvorlig skade.

Varigheden af sådanne foranstaltninger må ikke overstige 200 dage.

2. De midlertidige beskyttelsesforanstaltninger skal bestå i en toldforhøjelse i forhold til toldens eksisterende niveau, uanset om dette er større end eller lig med nul, hvis sådanne foranstaltninger må antages at forebygge eller råde bod på den alvorlige skade.

3. Kommissionen foretager straks de fortsat nødvendige undersøgelser.

4. Dersom de midlertidige beskyttelsesforanstaltninger ophæves, fordi der ikke konstateres alvorlig skade eller fare for alvorlig skade, refunderes den told, der er opkrævet som led i disse foranstaltninger, hurtigst muligt *ex officio*. Proceduren i artikel 235 ff. i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾ finder anvendelse.

Artikel 9

1. De oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

2. Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne, herunder disses personale, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som ifølge deres natur er fortrolige eller er meddelt fortroligt, medmindre den part, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse dertil.

3. Enhver anmodning om fortrolig behandling skal angive årsagerne til, at oplysningerne bør behandles fortroligt.

Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling er ubegrundet, og vil den, der har givet oplysningerne, ikke offentliggøre dem eller give tilladelse til, at de videregives generelt eller i form af et sammendrag, kan der ses bort fra de pågældende oplysninger.

4. Under alle omstændigheder betragtes oplysninger som fortrolige, såfremt videregivelsen af dem vil kunne have betydelige negative følger for den, der har afgivet oplysningerne, eller som er ophavsmand til dem.

5. Stk. 1-4 er ikke til hinder for, at Fællesskabets myndigheder tager hensyn til generelle oplysninger og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i henhold til denne forordning. Disse myndigheder tager imidlertid hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 10

1. Undersøgelsen af importvilkårene og -udviklingen samt af den deraf følgende alvorlige skade eller fare for alvorlig skade for fællesskabsproducenterne omfatter bl.a. følgende faktorer:

a) omfanget af indførslen, navnlig hvis denne er steget betydeligt enten i absolutte tal eller i forhold til produktionen eller forbruget i Fællesskabet

b) importpriserne, navnlig hvis der tilbydes en betydelig lavere pris i forhold til prisen for en tilsvarende vare i Fællesskabet

c) følgevirkningerne heraf for Fællesskabets producenter vurderet på baggrund af tendenserne i visse økonomiske faktorer såsom:

— produktion

— kapacitetsudnyttelse

— lagre

— salg

— markedsandel

— priser (dvs. udøvelse af pristryk eller hindring af prisstigninger, som ellers ville have fundet sted)

— fortjeneste

— forrentning af investeret kapital

— likviditet

— beskæftigelse

d) andre faktorer end udviklingen i indførslen, som forvolder eller kan have forvoldt alvorlig skade for de berørte fællesskabsproducenter.

2. Hvis der påberåbes fare for alvorlig skade, skal Kommissionen endvidere undersøge, om det er sandsynligt, at en bestemt situation udvikler sig til en faktisk skade.

Der kan i den forbindelse tages hensyn til faktorer som:

a) stigningstakten i udførslen til Fællesskabet

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

- b) oprindelses- eller eksportlandets allerede bestående eksportkapacitet eller en sådan kapacitet, der vil kunne udnyttes inden for en overskuelig fremtid, samt sandsynligheden for, at den deraf følgende udførsel vil gå til Fællesskabet.

KAPITEL IV

Tilsynsforanstaltninger

Artikel 11

1. Såfremt udviklingen i indførslerne af en vare med oprindelse i et af de i denne forordning nævnte tredjelande truer med at forvolde skade for fællesskabsproducenter, kan indførslen af denne vare, såfremt Fællesskabets interesser kræver det, underlægges henholdsvis:

- a) et efterfølgende fællesskabstilsyn, som gennemføres efter bestemmelserne i den i stk. 2 omhandlede afgørelse, eller
- b) et forudgående fællesskabstilsyn, som gennemføres efter artikel 12.

2. Afgørelsen om at indføre tilsyn træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 6, andet afsnit, og artikel 16, stk. 7.

3. Tilsynsforanstaltningernes gyldighedsperiode er begrænset. Medmindre andet fastsættes, udløber den ved slutningen af andet halvår efter det halvår, i løbet af hvilket foranstaltningerne blev truffet.

Artikel 12

1. Varer, der er underlagt forudgående fællesskabstilsyn, må kun bringes i fri omsætning mod forelæggelse af et tilsynsdokument. Dette dokument udstedes omkostningsfrit af den af medlemsstaterne udpegede kompetente myndighed for alle ønskede mængder inden for en frist på højst fem arbejdsdage, efter at den kompetente nationale myndighed har modtaget en ansøgning fra enhver fællesskabsimportør, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret. Denne ansøgning anses for modtaget af den kompetente nationale myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises.

2. Tilsynsdokumentet udfærdiges på en formular, der svarer til modellen i bilag I.

Medmindre andet fastsættes i afgørelsen om indførelse af tilsyn, skal importørens ansøgning om tilsynsdokument kun indeholde følgende oplysninger:

- a) ansøgerens navn og fuldstændige adresse (herunder telefon- og telefaxnummer og eventuelt identifikationsnummer hos de kompetente nationale myndigheder) og ansøgerens

momsregistreringsnummer, hvis vedkommende er momspligtig

- b) i givet fald klarerens eller ansøgerens eventuelle repræsentants navn og fuldstændige adresse (herunder telefon- og telefaxnummer)

- c) varebeskrivelse med angivelse af:

— varernes handelsbetegnelse

— deres kode i den kombinerede nomenklatur

— deres oprindelsesland og afsendelsesland

- d) de angivne mængder, udtrykt i kg og efter omstændighederne i enhver anden relevant supplerende enhed (par, stk. osv.)

- e) varernes cif-værdi i euro ved Fællesskabets grænse

- f) følgende erklæring, dateret og underskrevet af ansøgeren, idet ansøgerens navn også skal være anført med store bogstaver (versalskrift):

»Undertegnede bekræfter herved, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro, og at jeg er etableret i Fællesskabet.«

3. Tilsynsdokumentet er gyldigt i hele Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat, det er udstedt.

4. Hvis enhedsprisen ved den pågældende forretning er mindre end 5 % højere end den i tilsynsdokumentet angivne pris, eller de til indførsel frembudte varers værdi eller mængde overstiger den i tilsynsdokumentet angivne værdi eller mængde med mindre end 5 % i alt, er dette dog ikke til hinder for, at en vare overgår til fri omsætning. Kommissionen kan efter at have gjort sig bekendt med de i udvalget fremkomne synspunkter og under hensyn til varernes beskaffenhed og de øvrige nærmere enkeltheder i forbindelse med de pågældende forretninger fastsætte en anden procentsats, som dog normalt ikke må overstige 10 %.

5. Tilsynsdokumenter kan kun anvendes, så længe importliberaliseringsordningen er i kraft for de pågældende forretninger. De kan under ingen omstændigheder anvendes efter udløbet af den periode, der er fastlagt samtidig med indførelsen af tilsynet, efter samme procedure og under hensyn til varernes beskaffenhed og de øvrige nærmere enkeltheder i forbindelse med disse forretninger.

6. Såfremt den i henhold til artikel 11 trufne afgørelse indeholder bestemmelser herom, skal oprindelsesstatus for varer under fællesskabstilsyn dokumenteres med et oprindelsescertifikat. Dette stykke berører ikke andre bestemmelser vedrørende forelæggelse af et sådant certifikat.

7. Såfremt en vare, der er underlagt forudgående fællesskabstilsyn, er genstand for en regional beskyttelsesforanstaltning i en medlemsstat, kan den importtilladelse, der gives af denne medlemsstat, træde i stedet for tilsynsdokumentet.

8. Både formularerne til tilsynsdokumenterne og uddrag deraf udfærdiges i to eksemplarer, hvoraf det ene, som benævnes »Original til modtageren« og har nummer 1, udleveres til ansøgeren, og det andet, som benævnes »Eksempel til den kompetente myndighed« og har nummer 2, opbevares af den myndighed, som har udstedt dokumentet. Til administrativ brug kan den kompetente myndighed tilføje yderligere eksemplarer til formular nr. 2.

9. Formularerne trykkes på hvidt, træfrit og skrivefast papir, med en vægt på mellem 55 og 65 gram pr. m². Formatet er 210 mm × 297 mm. Linjeafstanden er 4,24 mm (en sjettedel tomme). Opstillingen af formularen overholdes nøje. Eksempel nr. 1, som er det egentlige tilsynsdokument, er desuden på begge sider forsynet med et guilloghettryk i gult, som vil afsløre enhver mekanisk eller kemisk forfalskning.

10. Medlemsstaterne varetager trykningen af formularerne. Disse kan også trykkes af trykkerier, som er godkendt af den medlemsstat, hvori de befinder sig. I sidstnævnte tilfælde henvises der til godkendelsen på hver formular. Hver formular forsynes med trykkeriets navn og adresse eller med et symbol, der gør det muligt at identificere det.

Artikel 13

Er indførsel af en vare ikke underlagt forudgående fællesskabstilsyn senest otte arbejdsdage efter afslutningen af de i artikel 3 og 4 omhandlede konsultationer, kan Kommissionen efter artikel 18 indføre et tilsyn, der er begrænset til indførsel til en eller flere af Fællesskabets regioner.

Artikel 14

1. Varer, der er underlagt regionalt tilsyn, må kun bringes i fri omsætning i den pågældende region mod forelæggelse af et tilsynsdokument. Dette dokument udstedes omkostningsfrit af den kompetente myndighed, som de(n) pågældende medlemsstat(er) har udpeget, for alle ønskede mængder inden for en frist på højst fem arbejdsdage, efter at de kompetente nationale

myndigheder har modtaget en ansøgning fra en fællesskabsimportør, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret. Denne ansøgning anses for modtaget af den kompetente nationale myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises. Tilsynsdokumenterne kan kun anvendes, så længe importliberaliseringsordningen er i kraft for de pågældende forretninger.

2. Artikel 12, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 15

1. Såfremt der er indført fællesskabstilsyn eller regionalt tilsyn, underretter medlemsstaterne inden for de første ti dage af hver måned Kommissionen om følgende:

a) ved forudgående tilsyn: de mængder og de på grundlag af cif-priserne beregnede beløb, for hvilke der i den foregående periode er udstedt tilsynsdokumenter

b) i alle tilfælde: de indførsler, som har fundet sted i perioden forud for den i litra a) nævnte periode.

Oplysningerne fra medlemsstaterne opdeles på varer og lande.

Der kan træffes andre bestemmelser samtidig med indførelsen af tilsyn og efter samme procedure.

2. Hvis varenes beskaffenhed eller særlige omstændigheder gør det nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre hyppigheden for afgivelse af oplysninger.

3. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.

KAPITEL V

Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 16

1. Såfremt en vare indføres i Fællesskabet i så stærkt øgede mængder og/eller på sådanne vilkår, at det forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for fællesskabsproducenterne, kan Kommissionen for at beskytte Fællesskabets interesser på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ:

a) afkorte gyldigheden af de i artikel 12 nævnte tilsynsdokumenter, der udstedes efter denne foranstaltnings ikrafttræden

- b) ændre importbestemmelserne for den pågældende vare, så den kun kan overgå til fri omsætning mod forelæggelse af en importtilladelse, der udstedes efter retningslinjer og inden for rammer, som Kommissionen fastlægger.

De i litra a) og b) nævnte foranstaltninger finder straks anvendelse.

2. For så vidt angår medlemmer af WTO træffes de i stk. 1 nævnte foranstaltninger kun, når de to betingelser i første afsnit af nævnte stykke er opfyldt.

3. Ved fastsættelsen af et kontingent skal der særlig tages hensyn til:

- a) interessen i så vidt muligt at opretholde traditionelle handelsforbindelser
- b) mængden af varer udført i medfør af kontrakter, der er indgået på normale betingelser før ikrafttrædelsen af en beskyttelsesforanstaltning som omhandlet i dette kapitel, hvis disse kontrakter af den pågældende medlemsstat er anmeldt over for Kommissionen
- c) at gennemførelsen af det mål, der tilstræbes med indførelsen af kontingentet, ikke må bringes i fare.

Et kontingent må ikke være mindre end gennemsnittet af indførslerne i de seneste tre repræsentative år, for hvilke der foreligger statistikker, medmindre et andet niveau er nødvendigt for at forhindre eller råde bod på en alvorlig skade.

4. I tilfælde, hvor kontingentet fordeles mellem leverandørlande, kan der aftales en fordeling med de leverandørlande, der har en betydelig interesse i Fællesskabets indførsler af den pågældende vare.

Hvis dette ikke er muligt, fordeles kontingentet mellem disse lande i samme forhold som deres andel i Fællesskabets indførsler af den pågældende vare i en forudgående repræsentativ periode under hensyn til eventuelle særlige faktorer, der kan have påvirket eller kan påvirke handelen med varen.

Dog kan denne fordelingsmetode under hensyn til Fællesskabets forpligtelse til høring i WTO's Komité for Beskyttelsesforanstaltninger fraviges i tilfælde af alvorlig skade, hvis indførslerne med oprindelse i et eller flere leverandørlande er forøget uforholdsmæssigt meget i forhold til den samlede stigning i indførslerne af den pågældende vare i en forudgående repræsentativ periode.

5. De i denne artikel nævnte foranstaltninger finder anvendelse på alle varer, der overgår til fri omsætning efter foranstaltningernes ikrafttræden. I overensstemmelse med artikel 18 kan de begrænses til en eller flere af Fællesskabets regioner.

Disse foranstaltninger er dog ikke til hinder for, at varer, der er undervejs til Fællesskabet, overgår til fri omsætning, hvis det ikke er muligt at ændre deres bestemmelsessted, og at varer, som i henhold til artikel 11 og 12 kun kan overgå til fri omsætning mod forelæggelse af et tilsynsdokument, faktisk ledsages af et sådant dokument.

6. Såfremt Kommissionens indgriben sker på anmodning af en medlemsstat, skal Kommissionen tage stilling senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

Enhver afgørelse, Kommissionen træffer i henhold til denne artikel, meddeles Rådet og medlemsstaterne. Enhver medlemsstat kan inden en måned efter datoen for meddelelsen indbringe afgørelsen for Rådet.

7. Indbringer en medlemsstat den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet, kan Rådet med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse.

Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at sagen er blevet indbragt for det, har truffet en afgørelse, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

Artikel 17

Hvis Fællesskabets interesser kræver det, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen udarbejdet på de i kapitel III fastsatte betingelser træffe passende foranstaltninger for at forhindre, at en vare indføres i Fællesskabet i så stærkt forøgede mængder og/eller på sådanne vilkår, at det forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for fællesskabsproducenter af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer.

Artikel 16, stk. 2-5, finder anvendelse.

Artikel 18

Hvis det især på grundlag af de i artikel 10 omhandlede faktorer konstateres, at betingelserne for at træffe de i artikel 11 og 16 fastsatte foranstaltninger er til stede i en eller flere regioner i Fællesskabet, kan Kommissionen efter at have undersøgt alternative løsninger undtagelsesvis tillade tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til denne region eller disse regioner, hvis den finder, at foranstaltninger på dette niveau er mere velegnede end foranstaltninger, der gælder i hele Fællesskabet.

Foranstaltningerne skal være midlertidige og forstyrre det indre marked mindst muligt.

De træffes efter bestemmelserne i artikel 11 og 16.

Artikel 19

Beskyttelsesforanstaltninger kan ikke anvendes over for en vare, som har oprindelse hos et medlem af WTO, der er udviklingsland, så længe dette lands andel af Fællesskabets indførsler af den pågældende vare ikke overstiger 3 %, forudsat at de medlemmer af WTO, der er udviklingslande, og hvis andel af Fællesskabets indførsler er på mindre end 3 %, tilsammen ikke tegner sig for mere end 9 % af Fællesskabets samlede indførsler af den pågældende vare.

Artikel 20

1. Beskyttelsesforanstaltningernes varighed skal være begrænset til den periode, der er nødvendig for at forebygge eller råde bod på en alvorlig skade og lette tilpasningen for fællesskabsproducenterne. Denne periode må ikke overstige fire år inklusive den periode, i hvilken der eventuelt anvendes en midlertidig foranstaltning.

2. Denne indledende periode kan forlænges, dog ikke for de i artikel 16, stk. 4, tredje afsnit, fastsatte foranstaltninger, hvis det fastslås, at:

- a) en sådan forlængelse er nødvendig for at forebygge eller råde bod på en alvorlig skade, og
- b) det findes godtgjort, at fællesskabsproducenterne tilpasser sig.

3. Forlængelsesforanstaltningerne vedtages på de i kapitel III fastsatte betingelser og ved anvendelse af samme procedurer som de oprindelige foranstaltninger. De således forlængede foranstaltninger må ikke være mere restriktive, end de var ved afslutningen af den indledende periode.

4. Hvis beskyttelsesforanstaltningen strækker sig over mere end et år, skal foranstaltningen gradvis liberaliseres med regelmæssige mellemrum i anvendelsesperioden inklusive forlængelsesperioden.

5. Den samlede anvendelsesperiode for en beskyttelsesforanstaltning, herunder anvendelsesperioden for midlertidige foranstaltninger, den indledende anvendelsesperiode og enhver forlængelse heraf, må ikke overstige otte år.

Artikel 21

1. I det tidsrum, i hvilket der anvendes tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med kapitel IV og V,

finder der konsultationer sted med udvalget på anmodning af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ. Er der tale om beskyttelsesforanstaltninger, der strækker sig over mere end tre år, gennemfører Kommissionen disse konsultationer senest midtvejs i den periode, i hvilken foranstaltningen anvendes. Formålet med disse konsultationer er at:

- a) gennemgå virkningerne af de pågældende foranstaltninger
- b) undersøge, om og i hvilket omfang det er hensigtsmæssigt at øge liberaliseringstempoet
- c) undersøge, om det fortsat er nødvendigt at opretholde foranstaltningen.

2. Såfremt Kommissionen efter de i stk. 1 nævnte konsultationer finder, at de i artikel 11, 13, 16, 17 og 18 omhandlede tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger bør ophæves eller ændres, følger den nedenstående procedure:

- a) Kommissionen forelægger Rådet forslag om at ophæve eller ændre foranstaltningerne, for så vidt Rådet har truffet afgørelse om disse. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- b) Kommissionen ændrer eller ophæver i de øvrige tilfælde Fællesskabets beskyttelses- og tilsynsforanstaltninger.

Såfremt denne afgørelse vedrører regionale tilsynsforanstaltninger, anvendes den fra den sjette dag efter datoen for dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22

1. Ingen ny beskyttelsesforanstaltning kan anvendes ved indførsel af en vare, der har været underlagt en tidligere beskyttelsesforanstaltning, før udløbet af en periode svarende til den, i hvilken den foregående foranstaltning blev anvendt. Denne periode må ikke være på mindre end to år.

2. Uanset stk. 1 kan en beskyttelsesforanstaltning med en varighed på 180 dage eller derunder anvendes igen for indførslen af en vare, hvis:

- a) der er gået mindst et år siden datoen for indførelsen af en beskyttelsesforanstaltning for indførslen af den pågældende vare, og
- b) en sådan beskyttelsesforanstaltning ikke har været anvendt for den samme vare mere end to gange i den femårige periode umiddelbart forud for foranstaltningens indførelse.

KAPITEL VI

Afsluttende bestemmelser*Artikel 23*

Hvis Fællesskabets interesser kræver det, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffe passende foranstaltninger for at muliggøre udførelse og opfyldelse af Fællesskabets eller alle dets medlemsstaters rettigheder og forpligtelser på internationalt plan, særlig med hensyn til handelen med basisprodukter.

Artikel 24

1. Denne forordning er ikke til hinder for overholdelsen af forpligtelser, som følger af særlige regler, der er fastsat i aftaler indgået mellem Fællesskabet og tredjelande.

2. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser er denne forordning ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager eller anvender:

- a) forbud, kvantitative restriktioner eller tilsynsforanstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, bevarelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret
- b) særlige valutabestemmelser
- c) regler indført i medfør af internationale aftaler i overensstemmelse med traktaten.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om foranstaltninger eller formaliteter, der skal indføres eller ændres i henhold til første afsnit.

I yderst hastende tilfælde underrettes Kommissionen om de pågældende nationale foranstaltninger eller formaliteter straks efter deres vedtagelse.

Artikel 25

1. Denne forordning er ikke til hinder for anvendelse af de fælles handelsordninger for landbrugsprodukter, fællesskabsbestemmelser eller deraf afledte nationale administrative bestemmelser eller de særlige ordninger for varer fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter. Den finder anvendelse i tilslutning hertil.

2. Artikel 11-15 og artikel 22 finder ikke anvendelse på varer, som er omfattet af de i stk. 1 nævnte ordninger, og for hvilke fællesskabsreglerne vedrørende samhandelen med tredjelande kræver forelæggelse af en importlicens eller et andet importdokument.

Artikel 16, 18 og 21-24 finder ikke anvendelse på varer, for hvilke der i fællesskabsreglerne vedrørende samhandelen med tredjelande er fastsat bestemmelser om anvendelse af kvantitative importrestriktioner.

Artikel 26

Forordning (EF) nr. 3285/94, som ændret ved de i bilag II anførte retsakter, ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 27

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 2009.

På Rådets vegne

I. LANGER

Formand

BILAG 1

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

TILSYNSDOKUMENT

1	Original til modtageren	1. Modtager (navn fuldstændig adresse, land, momsnummer)	2. Udstedelsesnummer
			3. Sted og dato for indførsel
			4. Kompetent udstedende myndighed (navn, adresse og telefonnummer)
		5. Klarer/repræsentant (hvis relevant) (navn, fuldstændig adresse)	6. Oprindelsesland (og geonomenklaturnummer)
			7. Afsendelsesland (og geonomenklaturnummer)
1			8. Sidste gyldighedsdato
9. Varebeskrivelse		10. Varekode (KN) og kategori	
		11. Mængde udtrykt i kg (netto-vægt) eller i supplerende enheder	
		12. Cif-værdien i euro ved EF's grænse	
13. Supplerende bemærkninger			
14. Den kompetente myndigheds påtegning			
Dato:			
Underskrift: Stempel			

15. AFSKRIVNINGER			
Den disponible mængde i rubrik 1 i kolonne 17 og den afskrevne mængde i rubrik 2			
16. Nettomængde (nettomasse eller anden måleenhed med angivelse af enhed)		19. Tolddokument (art og nr.) eller »partslicensnr.« og afskrivningsdato	20. Den afskrivende myndigheds navn, medlemsstat, stempel og underskrift
17. I tal	18. Den afskrevne mængde i bogstaver		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Eventuelt forlængelsesblad fastgøres her.

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

TILSYNSDOKUMENT

Eksemplar til den kompetente myndighed	2	1. Modtager <i>(navn fuldstændig adresse, land, momsnummer)</i>	2. Udstedelsesnummer
			3. Sted og dato for indførsel
			4. Kompetent udstedende myndighed <i>(navn, adresse og telefonnummer)</i>
		5. Klarer/repræsentant <i>(hvis relevant)</i> <i>(navn, fuldstændig adresse)</i>	6. Oprindelsesland <i>(og geonomenklaturnummer)</i>
			7. Afsendelsesland <i>(og geonomenklaturnummer)</i>
			8. Sidste gyldighedsdato
	2	9. Varebeskrivelse	
		10. Varekode (KN) og kategori	
		11. Mængde udtrykt i kg (netto-vægt) eller i supplerende enheder	
		12. Cif-værdien i euro ved EF's grænse	
13. Supplerende bemærkninger			
14. Den kompetente myndigheds påtegning Dato: Underskrift: Stempel			

15. AFSKRIVNINGER			
Den disponible mængde i rubrik 1 i kolonne 17 og den afskrevne mængde i rubrik 2			
16. Nettomængde (nettomasse eller anden måleenhed med angivelse af enhed)		19. Tolddokument (art og nr.) eller »partslicensnr.« og afskrivningsdato	20. Den afskrivende myndigheds navn, medlemsstat, stempel og underskrift
17. I tal	18. Den afskrevne mængde i bogstaver		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Eventuelt forlængelsesblad fastgøres her.

BILAG II

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

(jf. artikel 26)

Rådets forordning (EF) nr. 3285/94
(EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53)

Rådets forordning (EF) nr. 139/96
(EFT L 21 af 27.1.1996, s. 7)

Rådets forordning (EF) nr. 2315/96
(EFT L 314 af 4.12.1996, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 2474/2000
(EFT L 286 af 11.11.2000, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 2200/2004
(EFT L 374 af 22.12.2004, s. 1)

Udelukkende artikel 1 og bilag I

Udelukkende artikel 1, stk. 3 og bilag III

Udelukkende artikel 1, stk. 3 og bilag III

Udelukkende artikel 2

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 3285/94	Nærværende forordning
Afsnit I	Kapitel I
Artikel 1	Artikel 1
Afsnit II	Kapitel II
Artikel 2, 3 og 4	Artikel 2, 3 og 4
Afsnit III	Kapitel III
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1, indledende tekst	Artikel 6, stk. 1, første afsnit, første del af indledende tekst
Artikel 6, stk. 1, litra a)	Artikel 6, stk. 1, første afsnit, sidste del af indledende tekst samt litra a), b) og c)
Artikel 6, stk. 1, litra b)	Artikel 6, stk. 1, andet afsnit
Artikel 6, stk. 2, første og andet afsnit	Artikel 6, stk. 2, første og andet afsnit
Artikel 6, stk. 2, tredje og fjerde afsnit	Artikel 6, stk. 4, første og andet afsnit
Artikel 6, stk. 3	Artikel 6, stk. 3
Artikel 6, stk. 4	Artikel 6, stk. 5
Artikel 6, stk. 5	Artikel 6, stk. 6
Artikel 6, stk. 6	Artikel 6, stk. 7
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 2, første punktum	Artikel 7, stk. 2, første afsnit
Artikel 7, stk. 2, andet punktum	Artikel 7, stk. 2, andet afsnit
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 3
Artikel 8, stk. 1, første afsnit	Artikel 8, stk. 1, første afsnit
Artikel 8, stk. 1, andet afsnit, indledende tekst	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit, indledende tekst
Artikel 8, stk. 1, andet afsnit, første og andet led	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b)
Artikel 8, stk. 2	Artikel 8, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 8, stk. 3	Artikel 8, stk. 2
Artikel 8, stk. 4	Artikel 8, stk. 3
Artikel 8, stk. 5	Artikel 8, stk. 4
Artikel 9, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
Artikel 9, stk. 2, litra a)	Artikel 9, stk. 2
Artikel 9, stk. 2, litra b) første afsnit	Artikel 9, stk. 3, første afsnit
Artikel 9, stk. 2, litra b) andet afsnit	Artikel 9, stk. 3, andet afsnit
Artikel 9, stk. 3	Artikel 9, stk. 4
Artikel 9, stk. 4	Artikel 9, stk. 5
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2, indledende tekst, første punktum	Artikel 10, stk. 2, første afsnit
Artikel 10, stk. 2, indledende tekst, andet punktum	Artikel 10, stk. 2, andet afsnit, indledende tekst

Forordning (EF) nr. 3285/94	Nærværende forordning
Artikel 10, stk. 2, litra a) og b)	Artikel 10, stk. 2, andet afsnit, litra a) og b)
Afsnit IV	Kapitel IV
Artikel 11-15	Artikel 11-15
Afsnit V	Kapitel V
Artikel 16, stk. 1 og 2	Artikel 16, stk. 1 og 2
Artikel 16, stk. 3, litra a), indledende tekst	Artikel 16, stk. 3, første afsnit, indledende tekst
Artikel 16, stk. 3, litra a), første, andet og tredje led	Artikel 16, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 16, stk. 3, litra b)	Artikel 16, stk. 3, andet afsnit
Artikel 16, stk. 4, litra a), første afsnit	Artikel 16, stk. 4, første afsnit
Artikel 16, stk. 4, litra a), andet afsnit	Artikel 16, stk. 4, andet afsnit
Artikel 16, stk. 4, litra b)	Artikel 16, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 16, stk. 5, litra a)	Artikel 16, stk. 5, første afsnit
Artikel 16, stk. 5, litra b)	Artikel 16, stk. 5, andet afsnit
Artikel 16, stk. 6	Artikel 16, stk. 6, første afsnit
Artikel 16, stk. 7	Artikel 16, stk. 6, andet afsnit
Artikel 16, stk. 8	Artikel 16, stk. 7
Artikel 17-19	Artikel 17-19
Artikel 20, stk. 1	Artikel 20, stk. 1
Artikel 20, stk. 2, indledende tekst	Artikel 20, stk. 2, indledende tekst
Artikel 20, stk. 2, første og andet led	Artikel 20, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 20, stk. 3 til 5	Artikel 20, stk. 3 til 5
Artikel 21 og 22	Artikel 21 og 22
Afsnit VI	Kapitel VI
Artikel 23	Artikel 23
Artikel 24, stk. 1	Artikel 24, stk. 1
Artikel 24, stk. 2, litra a), indledende tekst	Artikel 24, stk. 2, første afsnit, indledende tekst
Artikel 24, stk. 2, litra a), nr. i) til iii)	Artikel 24, stk. 2, første afsnit, litra a) til c)
Artikel 24, stk. 2, litra b), første punktum	Artikel 24, stk. 2, andet afsnit
Artikel 24, stk. 2, litra b), andet punktum	Artikel 24, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26	—
Artikel 27	—
—	Artikel 26
Artikel 28	Artikel 27
Bilag I	Bilag I
—	Bilag II
—	Bilag III

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 261/2009**af 30. marts 2009****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. marts 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	JO	68,6
	MA	50,1
	TN	134,4
	TR	96,3
	ZZ	87,4
0707 00 05	JO	155,5
	MA	55,7
	TR	167,4
	ZZ	126,2
0709 90 70	MA	39,1
	TR	135,0
	ZZ	87,1
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	46,5
	IL	60,4
	MA	52,6
	TN	48,5
	TR	77,1
	ZZ	57,0
0805 50 10	TR	47,9
	ZZ	47,9
0808 10 80	AR	88,1
	BR	72,6
	CA	78,6
	CL	69,5
	CN	72,5
	MK	23,7
	US	106,3
	UY	58,9
	ZA	83,6
0808 20 50	ZZ	72,6
	AR	78,2
	CL	79,6
	CN	50,9
	US	194,4
	ZA	89,3
	ZZ	98,5

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 262/2009

af 30. marts 2009

om fastsættelse af krav for den koordinerede tildeling og brug af Mode S-interrogator-koder i det fælles europæiske luftrum

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 552/2004 af 10. marts 2004 om interoperabilitet i det europæiske lufttrafikstyringsnet (»interoperabilitetsforordningen«) ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 5,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (»rammeforordningen«) ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Mode S (Select) er en samarbejdsbaseret overvågnings-teknik til flyvekontrol. Den giver mulighed for en selektiv forespørgsel på luftfartøjet og for at trække afledte luftfartsdata ud, som kan anvendes til at udvikle nye funktioner til forvaltningen af flytrafikken. Udformningen af systemer, der understøtter forespørgsler af individuelle luftfartøjer gennem Mode S (i det følgende benævnt »Mode S-interrogatorer«), kræver, at man anvender Mode S-interrogator-koder til detektering og overvågning af luftfartøjer, der er udstyret med en Mode S-transponder.
- (2) Med henblik på at kunne garantere sikkerheden i flyvekontrollsystemet er det vigtigt, at radardækningsområdet for to Mode S-interrogatorer, der anvender samme interrogator-kode, ikke overlapper hinanden, medmindre de er grupperet i en klynge, eller der er etableret andre hensigtsmæssige driftsmæssige forholdsregler.
- (3) For at understøtte indsættelsen af et stigende antal Mode S-interrogatorer og løse de problemer, der skyldes, at der er for få interrogator-koder til rådighed til forespørgsel af luftfartøjer, er det nødvendigt at koordinere tildelingen og brugen af disse interrogator-koder på en effektiv måde.
- (4) Eurocontrol har i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 549/2004 fået mandat til at opstille krav til tildeling og brug af Mode S-interrogator-koder (i det følgende benævnt »interrogator-koder«). Nærværende forordning er baseret på Eurocontrols rapport af 2. januar 2008.
- (5) Oprindeligt definerede man af tekniske årsager kun interrogator-identifikationskoderne (i det følgende benævnt »II-koder«) fra 0 til 15 og benyttede disse som interrogator-koder. På grund af det forventede antal Mode S-interrogatorer traf man senere foranstaltninger for at give mulighed for at anvende de supplerende identifikationskoder til overvågning (i det følgende benævnt »SI-koder«) fra 1 til 63.
- (6) Normalt kræver brugen af SI-koder, at alle Mode S-målinde for dækningsområdet for Mode S-interrogatorer er udstyret til dette. Eurocontrol har imidlertid udviklet specifikationer for anvendelse af en II/SI-kode, der giver mulighed for, at Mode S-interrogatorer tidligt kan benytte SI-koder selv i en situation, hvor alle Mode S-mål ikke er udstyret til at bruge SI-koder. Der bør derfor stilles krav til Mode S-operatørerne om, at de har mulighed for at benytte disse II/SI-koder.
- (7) Der er oprettet en central tjeneste for tildeling af interrogator-koder i henhold til tildelingssystemet for interrogator-koder under Eurocontrol. Medlemsstaterne bør forpligtes til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at tildelingssystemet for interrogator-koder leverer oplysninger, der understøtter de centrale aspekter ved tildelingen af en interrogator-kode. De pågældende centrale aspekter bør fastlægges entydigt.
- (8) Der bør indføres fælles procedurer for at sikre, at de centrale aspekter ved tildelingen af interrogator-koden anvendes korrekt. Procedurerne bør tage hensyn til de relevante bestemmelser fra Organisationen for International Civil Luftfart (i det følgende benævnt »ICAO«).
- (9) Mode S-operatørerne og luftfartstjenesteudøvere bør træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at identificere og afhjælpe virkningerne af mulige konflikter mellem interrogator-koderne.
- (10) Denne forordning bør ikke omfatte militære operationer og militære træningsflyvninger som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 549/2004.
- (11) Brugen og forvaltningen af et begrænset antal interrogator-koder er udelukkende forbeholdt militære enheder, herunder mellemstatslige organisationer, navnlig Den Nordatlantiske Traktats Organisation. Mode S-interrogatorer, der anvender disse koder, behøver derfor ikke at være omfattet af den koordinerede tildelingsproces. Medlemsstaterne bør imidlertid forpligtes til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at brugen af disse interrogator-koder ikke begrænser sikkerheden inden for den civile luftfart.

⁽¹⁾ EUT L 96 af 31.3.2004, s. 26.

⁽²⁾ EUT L 96 af 31.3.2004, s. 1.

- (12) Interrogator-kode 0 er forbeholdt ICAO til brug uden en tildelt kode. Mode S-interrogatorer, der benytter interrogator-kode 0 i henhold til ICAO's standarder og anbefalede metoder, behøver ikke at være omfattet af den koordinerede tildelingsproces.
- (13) II-kode 14 er forbeholdt fælles brug i testsystemer. Detektering af Mode S-mål kan ikke garanteres, når flere testsystemer fungerer sideløbende. Operatører af Mode S-testsystemer, der har brug for at foretage midlertidige forsøg, som kræver en konfliktfri situation, bør derfor sikre en korrekt bilateral koordinering med andre operatører af Mode S-testsystemer.
- (14) Den centrale tjeneste for tildeling af interrogator-koder bør stille en plan for tildeling af interrogator-koder til rådighed for medlemsstaterne og Mode S-operatører, der kan garantere en sikker og effektiv brug af interrogator-koder, og opdatere den efter behov. Tildelingsplanen bør godkendes af de medlemsstater, der påvirkes af dens indhold.
- (15) Der bør udformes en mekanisme til løsning af situationer, hvor godkendelse af tildelingsplanen for interrogator-koder ikke kan opnås i tide.
- (16) Med henblik på at opretholde eller forbedre det eksisterende sikkerhedsniveau i operationerne bør medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at de berørte parter gennemfører en sikkerhedsvurdering, herunder fareidentifikation, risikovurdering og risikoreduktion. En harmoniseret anvendelse af disse rutiner på de systemer, der er omfattet af denne forordning, forudsætter, at der fastsættes specifikke sikkerhedskrav til interoperabilitet og præstationskrav.
- (17) Gennemførelsesbestemmelserne vedrørende interoperabilitet bør i henhold til artikel 3, stk. 3, litra d), i forordning (EF) nr. 552/2004 beskrive de særlige procedurer for overensstemmelsesvurdering, der skal anvendes ved vurdering af komponenternes overensstemmelse eller anvendelsesegnethed samt ved verifikation af systemerne.
- (18) Markedets modenhed over for de komponenter, som forordningen finder anvendelse på, er således, at deres overensstemmelse eller anvendelsesegnethed kan vurderes på tilfredsstillende vis gennem intern produktionskontrol under anvendelse af procedurer, der er baseret på modul A i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF ⁽¹⁾.
- (19) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Det Fælles Luftrum —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes kravene til den koordinerede tildeling og brug af Mode S-interrogator-koder (i det følgende benævnt »interrogator-koder«) med henblik på en sikker og effektiv afvikling af flyvekontrollen samt koordinering af civile og militære formål.
2. Denne forordning finder anvendelse på relevante Mode S-interrogatorer og tilhørende overvågningssystemer, deres komponenter og tilhørende procedurer, når disse understøtter den koordinerede tildeling eller brug af interrogator-koder inden for systemet.

Artikel 2

Definitioner

Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 549/2004 anvendelse.

I dette direktiv forstås endvidere ved:

- 1) »Mode S-interrogator«: system bestående af antenner og elektronik, der giver mulighed for at forespørge på enkelte luftfartøjer gennem Mode Select, kendt som Mode S
- 2) »interrogator-kode«: en interrogator-identifikationskode eller en overvågningsidentifikationskode, der anvendes til spærring af flere områder og eventuelt kommunikationsprotokoller
- 3) »interrogator-identifikationskode« (i det følgende benævnt »II-kode«): Mode S-interrogator-kode med en værdi i intervallet fra 0 til 15, der både kan benyttes til spærring af flere områder og til kommunikationsprotokoller
- 4) »overvågningsidentifikationskode« (i det følgende benævnt »SI-kode«): Mode S-interrogator-kode med en værdi i intervallet fra 1 til 63, der kan benyttes til spæringsprotokoller for flere områder, men som ikke kan anvendes til kommunikationsprotokoller for flere områder
- 5) »spærring af flere områder«: protokol, der giver mulighed for målregistrering i Mode S og spærring gennem flere Mode S-interrogatorer, hvis dækning overlapper hinanden
- 6) »kommunikationsprotokoller for flere områder«: protokoller, der anvendes til at koordinere kontrollen med kommunikation, der udføres gennem mere end én transaktion, i områder, hvor Mode S-interrogatorers dækningsområder overlapper hinanden
- 7) »Mode S-mål«: platform, der er udstyret med en Mode S-transponder

⁽¹⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82.

- 8) »spærring (lockout)«: protokol, der gør det muligt at undertrykke alle Mode S-svar fra allerede registrerede Mode S-mål
- 9) »Mode S-operatør«: person, organisation eller virksomhed, der driver eller tilbyder at drive en Mode S-interrogator, herunder:
- a) luftfartstjenesteudøvere
 - b) producenter af Mode S-interrogatorer
 - c) lufthavnsoperatører
 - d) forskningsinstitutioner
 - e) andre enheder med tilladelse til at drive en Mode S-interrogator
- 10) »interrogator-kodetildeling«: definition af værdier for som minimum alle de centrale aspekter af tildelingen af interrogator-koder i henhold til bilag II, del B
- 11) »tildelingssystem for interrogator-koder«: system inden for det europæiske lufttrafikstyringsnet og de tilhørende procedurer, hvorigennem der leveres en central tjeneste med tildeling af interrogator-koder (i det følgende benævnt »interrogator-kodetildelingstjeneste«) i forbindelse med behandling af ansøgninger om interrogator-koder og formidling af et forslag til tildelingsplan for interrogator-koder til Mode S-operatører i medlemsstaterne
- 12) »ansøgning om interrogator-kode«: ansøgning fra en Mode S-operatør om tildeling af en interrogator-kode
- 13) »forslag til tildelingsplan for interrogator-koder«: forslag til et komplet sæt af interrogator-kodetildelinger, som fremlægges af tildelingstjenesten for interrogator-koder til godkendelse af medlemsstaterne
- 14) »tildelingsplan for interrogator-koder«: den senest godkendte fuldstændige fortegnelse over tildelinger af interrogator-koder
- 15) »relevant Mode S-interrogator«: en Mode S-interrogator, hvor mindst en af følgende betingelser er opfyldt:
- a) interrogatoren er som minimum delvis afhængig af generelle Mode S-forespørgsler og svar på Mode S-målregistrering, eller
 - b) interrogatoren spærrer for registrerede Mode S-mål ved generelle Mode S-forespørgsler, enten permanent eller midlertidigt, i dele af eller hele dækningsområdet, eller
 - c) interrogatoren anvender kommunikationsprotokoller med flere områder til datalink-applikationer
- 16) »interrogator-kode inden for systemet«: alle koder blandt II-koderne og SI-koderne undtagen:
- a) II-kode 0
 - b) interrogator-kode(r) forbeholdt militære enheder, herunder mellemstatslige organisationer, navnlig forvaltning og tildeling foretaget af Den Nordatlantiske Traktats Organisation
- 17) »generelle Mode S-forespørgsler«: meddelelser, der normalt anvendes af Mode S-interrogatorer til at registrere Mode S-mål, der bevæger sig ind i deres dækningsområde
- 18) »operationel interrogator-kode«: alle relevante interrogator-koder ud over II-kode 14
- 19) »kompetent medlemsstat«:
- a) når der er tale om en luftfartstjenesteudøver, den medlemsstat, der har certificeret udøveren i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2096/2005 ⁽¹⁾
 - b) i andre tilfælde den medlemsstat, inden for hvis ansvarsområde Mode S-operatøren driver eller har til hensigt at drive en Mode S-interrogator inden for systemet
- 20) »interrogator-kodekonflikt«: ukoordineret overlappende dækning, hvor to eller flere Mode S-interrogatorer opererer på samme interrogator-kode, hvilket potentielt kan medføre, at luftfartøjer ikke registreres af mindst en af Mode S-interrogatorerne
- 21) »overvågning af interrogator-kodekonflikt«: en Mode S-operatørs indførelse af tekniske eller proceduremæssige metoder til at identificere virkningerne af interrogator-kodekonflikter med andre Mode S-interrogatorer vedrørende overvågningsdata leveret af dens egne Mode S-interrogatorer
- 22) »implementeringssekvens«: tidsbegrænset sekvens med gennemførelse af interrogator-kodetildelinger, som Mode S-operatører skal overholde for at undgå midlertidige interrogator-kodekonflikter

⁽¹⁾ EUT L 335 af 21.12.2005, s. 13.

- 23) »matchende II-kode«: II-kode, der afkodes af en Mode S-transponder, der ikke understøtter SI-koder, i en forespørgsel på et generelt Mode S-opkald, der indeholder en SI-kode, og som denne transponder vil benytte til at kode svaret på det generelle opkald
- 24) »spærringskort«: konfigurationsfil til Mode S-interrogatoren, hvori det defineres, hvor og hvordan spærring af Mode S-mål skal anvendes.

Artikel 3

Interoperabilitets- og præstationskrav

Mode S-operatører skal sikre, at elektronikken i radarhovedkomponenten i deres Mode S-interrogatorer, der benytter en operationel interrogator-kode

- 1) understøtter brugen af SI-koder og II-koder i henhold til Organisationen for International Civil Luftfarts bestemmelser som angivet i bilag I, punkt 1
- 2) understøtter brugen af II/SI-koder i henhold til kravene i bilag III.

Artikel 4

Tilhørende procedurer for Mode S-operatører

1. Mode S-operatører kan kun benytte en Mode S-interrogator inden for systemet ved hjælp af en interrogator-kode inden for systemet, hvis de har fået tildelt en interrogator-kode til dette formål fra den kompetente medlemsstat.
2. Mode S-operatører, der har til hensigt at benytte eller benytter en Mode S-interrogator inden for systemet, hvortil der ikke er tildelt nogen interrogator-kode, skal indsende en ansøgning om en interrogator-kode til den kompetente medlemsstat i overensstemmelse med kravene i bilag II, del A.
3. Mode S-operatører skal overholde de centrale krav i de interrogator-kodetildelinger, som de modtager, i henhold til bilag II, del B.
4. Mode S-operatører skal mindst hver sjette måned give den kompetente medlemsstat besked om enhver ændring af installationsplanlægningen eller i driftsstatus for Mode S-interrogatorer inden for systemet med hensyn til alle de centrale krav vedrørende interrogator-kodetildelingen i henhold til bilag II, del B.
5. Mode S-operatører skal sikre, at hver af deres Mode S-interrogatorer udelukkende benytter den interrogator-kode, de har fået tildelt.

Artikel 5

Tilhørende procedurer for medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne skal kontrollere, at ansøgningerne om interrogator-koder fra Mode S-operatører opfylder betingelserne,

før de stiller dem til rådighed med henblik på koordinering inden for tildelingssystemet for interrogator-koder. Denne kontrol skal omfatte de centrale krav, der står opført i bilag II, del A.

2. Medlemsstaterne sikrer, at interrogator-kodetildelingssystemet:

- a) kontrollerer, at ansøgningerne om interrogator-koder overholder konventionerne vedrørende formater og data
- b) kontrollerer, at ansøgningerne om interrogator-koder er fuldstændige og rettidige
- c) senest seks kalendermåneder efter indgivelsen af ansøgningen:
 - i) udfører opdateringssimuleringer af tildelingsplanen for interrogator-koder baseret på de indkomne ansøgninger
 - ii) forbereder en planlagt opdatering af tildelingsplanen for interrogator-koder, som skal godkendes af de medlemsstater, der påvirkes af den
 - iii) sikrer sig, at den planlagte opdatering af tildelingsplanen for interrogator-koder i videst muligt omfang opfylder de operationelle krav i ansøgningerne om interrogator-koder som beskrevet under de centrale krav g), h) og i) i bilag II, del A
 - iv) ajourfører og videresender tildelingsplanen for interrogator-koder til medlemsstaterne umiddelbart efter godkendelsen med forbehold af de nationale procedurer for formidling af oplysninger om Mode S-interrogatorer, der anvendes til militære formål.

3. Ændringer i tildelingsplanen for interrogator-koder skal godkendes af alle de medlemsstater, der påvirkes af ajourføringen af planen.

4. Hvis der opstår uenighed om de i stk. 3 i denne artikel nævnte ændringer, forelægger de berørte medlemsstater spørgsmålet for Kommissionen. Kommissionen handler efter proceduren i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 549/2004.

5. De i stk. 3 nævnte medlemsstater skal sikre, at godkendelserne af deres tildelingsplaner for interrogator-koder formidles til de øvrige medlemsstater gennem tildelingssystemet for interrogator-koder.

6. De i stk. 3 nævnte medlemsstater skal sikre, at ændringer af tildelingen af interrogator-koder, der skyldes en ajourføring af tildelingsplanen for interrogator-koder, videreformidles til de relevante Mode S-operatører, som hører under deres myndighedsområde, senest 14 kalenderdage fra modtagelsen af den ajourførte tildelingsplan.

7. Medlemsstaterne stiller mindst hver sjette måned en ajourført oversigt over tildelingen af interrogator-koder og de relevante Mode S-interrogatorers brug af disse inden for deres ansvarsområde til rådighed for de øvrige medlemsstater.

8. Når der forekommer overlapninger mellem dækningen for en Mode S-interrogator, der befinder sig inden for en medlemsstats ansvarsområde, og dækningen for en Mode S-interrogator, der befinder sig inden for et tredjeland's ansvarsområde, skal den pågældende medlemsstat:

- a) sørge for, at tredjelandet underrettes om de sikkerhedskrav, der er gældende for tildeling og brug af interrogator-koder
- b) træffe de nødvendige foranstaltninger for at koordinere brugen af interrogator-koder i forhold til tredjelandet.

Artikel 6

Tilhørende procedurer for lufttrafiktjenesteudøvere

Lufttrafiktjenesteudøvere må ikke benytte data fra Mode S-interrogatorer, der opererer under et tredjeland's ansvar, hvis tildelingen af interrogator-koder ikke er koordineret.

Artikel 7

Beredskabskrav

1. Lufttrafiktjenesteudøvere skal vurdere lufttrafiktjenesternes mulige indvirkning på interrogator-kodekonflikter og det tilsvarende potentielle tab af Mode S-måloverbågningsdata fra de påvirkede Mode S-interrogatorer under hensyntagen til deres operationelle krav og tilgængelige redundans.

2. Medmindre det vurderes, at det potentielle tab af Mode S-måloverbågningsdata ikke har nogen sikkerhedsmæssig betydning, skal Mode S-operatørerne:

- a) indføre overvågningsmetoder til detektering af interrogator-kodekonflikter forårsaget af, at andre Mode S-interrogatorer påvirker Mode S-interrogatorer inden for systemet, som de anvender på en anden operationel interrogator-kode
- b) sikre, at detektering af interrogator-kodekonflikter ved hjælp af de anvendte overvågningsmetoder sker rettidigt og inden for en dækning, der opfylder deres sikkerhedskrav
- c) identificere og, i givet fald, indføre en reserveoperationstilstand til at afhjælpe risici for interrogator-kodekonflikter i forhold til enhver operationel kode, som identificeres ved vurderingen nævnt i stk. 1
- d) sikre, at den anvendte reserveoperationstilstand ikke forårsager interrogator-kodekonflikter med andre Mode S-interrogatorer, der er medtaget i tildelingsplanen for interrogator-koder.

3. Mode S-operatører skal indberette alle konstaterede interrogator-konflikter, der involverer en Mode S-interrogator inden

for systemet, og som de anvender på en operationel interrogator-kode til den kompetente medlemsstat, og skal via tildelingssystemet for interrogator-koder stille de pågældende oplysninger til rådighed for de øvrige Mode S-operatører.

Artikel 8

Civil/militær samordning

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at militære enheder, der anvender Mode S-interrogatorer, der opfylder betingelserne, på enhver anden interrogator-kode end II-kode 0 og andre koder, der er forbeholdt den militære forvaltning, er i overensstemmelse med artikel 3 til 7 og artikel 12.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at militære enheder, der anvender Mode S-interrogatorer på II-kode 0 eller andre interrogator-koder, som er forbeholdt den militære forvaltning, overvåger, at kun disse interrogator-koder anvendes, så ukoordineret brug af interrogator-koder, der opfylder betingelserne, undgås.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at tildeling og brug af interrogator-koder til militære enheder ikke har negative følger for den overordnede flyvesikkerhed.

Artikel 9

Sikkerhedskrav

1. Mode S-operatører skal sikre, at potentielle risici for interrogator-kodekonflikter, der påvirker deres Mode S-interrogatorer, vurderes korrekt og afhjælpes.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ændringer i de eksisterende systemer nævnt i artikel 1, stk. 2, eller indførelsen af nye systemer sker efter en sikkerhedsvurdering, herunder fareidentifikation, risikovurdering og risikoreduktion, som gennemføres af de berørte parter.

3. Med henblik på den sikkerhedsvurdering, der er foreskrevet i stk. 2, skal kravene i artikel 4 til 8 og artikel 12 også betragtes som minimumssikkerhedskrav.

Artikel 10

Overensstemmelsesvurdering

Inden der udstedes en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 552/2004, vurderer fabrikanterne af komponenter — eller deres bemyndigede og i Fællesskabet etablerede repræsentanter — til de systemer, der er anført i nærværende forordnings artikel 1, stk. 2, disse komponents overensstemmelse eller anvendelsesegnethed efter kravene i bilag IV, del A, til denne forordning.

*Artikel 11***Systemverifikation**

1. Luftfartstjenesteudøvere, der kan påvise eller har påvist, at de opfylder betingelserne i bilag V, verificerer systemerne i artikel 1, stk. 2, efter kravene i bilag VI, del A.

2. Luftfartstjenesteudøvere, der ikke kan påvise, at de opfylder betingelserne i bilag V, indgår aftale med et bemyndiget organ om verifikation af systemerne i artikel 1, stk. 2. Verifikationen gennemføres efter kravene i bilag VI, del B.

*Artikel 12***Supplerende krav**

1. Mode S-operatorerne sikrer, at deres personale, der har ansvaret for fordelingen af interrogator-koder, gøres bekendt med de relevante bestemmelser i denne forordning, og at de får passende uddannelse til at varetage deres jobfunktioner.

2. Mode S-operatorer

a) udarbejder og vedligeholder Mode S-anvendelsesvejledninger, der omfatter de nødvendige instruktioner og oplysninger, således at de medarbejdere, der har ansvaret for implementeringen af interrogator-kodetildelingerne, har mulighed for at anvende bestemmelserne i denne forordning

b) sikrer, at vejledningerne i litra a) er tilgængelige og opdaterede, og at deres opdatering og distribution er underkastet passende kvalitets- og dokumentationshåndtering

c) sørger for, at de nødvendige arbejdsmetoder og driftsprocedurer til implementeringen af interrogator-kodetildelingerne

er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personalet, der varetager tildelingen af interrogator-koder, gøres bekendt med de relevante bestemmelser i denne forordning, og at de får passende uddannelse til at varetage deres jobfunktioner.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den centraliserede tildelingstjeneste for interrogator-koder:

a) udarbejder og ajourfører driftsmanualer med de instrukser og oplysninger, der er nødvendige for, at deres operative personale kan opfylde bestemmelserne i denne forordning

b) sikrer, at vejledningerne i litra a) er tilgængelige og opdaterede, og at deres opdatering og distribution er underkastet passende kvalitets- og dokumentationshåndtering

c) sikrer, at arbejdsmetoderne og driftsprocedurerne er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning.

*Artikel 13***Ikrafttrædelse og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3 finder anvendelse fra 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 2009.

På Kommissionens vegne

Antonio TAJANI

Næstformand

*BILAG I***Organisationen for International Civil Luftfarts bestemmelser, der henvises til i artikel 3, stk. 1, og i bilag III, punkt 2**

1. Kapitel 3 »Surveillance radar systems«, afsnit 3.1.2.5.2.1.2 »IC: Interrogator-kode« i ICAO bilag 10 »Aeronautical Telecommunications«, bind IV »Surveillance Radar and Collision Avoidance Systems« (tredje udgave, juli 2002, omfatter ændring 77).
2. Kapitel 5, »SSR Mode S Air-Ground Data Link«, afsnit 5.2.9 »The data link capability report format« i ICAO bilag 10 »Aeronautical Telecommunications«, bind III »Communication Systems« (første udgave, ændring 79).

BILAG II

Del A: Krav til anvendelsen af de interrogator-koder, der er nævnt i artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 1, og artikel 5, stk. 2

En interrogator-kodeapplikation skal som minimum omfatte følgende centrale elementer:

- a) en entydig applikationsreference fra den kompetente medlemsstat
- b) fuldstændige oplysninger om den repræsentant for medlemsstaten, der er ansvarlig for koordineringen af tildelingen af Mode S-interrogator-koden
- c) fuldstændige kontaktoplysninger for Mode S-operatøren vedrørende tildeling af Mode S-interrogator-koden
- d) navnet på Mode S-interrogatoren
- e) anvendelsen af Mode S-interrogatoren (operationel eller test)
- f) placeringen af Mode S-interrogatoren
- g) planlagt dato for første Mode S-transmission for Mode S-interrogatoren
- h) ønsket Mode S-dækning
- i) særlige operationelle krav
- j) mulighed for SI-kode
- k) mulighed for »II/SI-kode-funktion«
- l) mulighed for dækningskort.

Del B: Krav til tildelingen af interrogator-koder, der er nævnt i artikel 2, stk. 10, artikel 4, stk. 3, og artikel 4, stk. 4

En tildeling af interrogator-koder skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- a) den tilhørende applikationsreference fra den kompetente medlemsstat
 - b) en entydig tildelingsreference fra tildelingstjenesten for interrogator-koder
 - c) eventuelle overflødige tildelingsreferencer
 - d) tildelt interrogator-kode
 - e) restriktioner på overvågnings- og spæringsdækning i form af sektorintervaller eller Mode S-dækningskort
 - f) implementeringsperiode, hvor tildelingsbehovene skal registreres i den Mode S-interrogator, der identificeres i applikationen
 - g) implementeringsrækkefølge, som skal overholdes
 - h) eventuelt og i sammenhæng med andre alternativer: anbefalinger til klynger
 - i) eventuelt specifikke operationelle restriktioner.
-

BILAG III

Brug af II/SI-kode, som er nævnt i artikel 3, stk. 2

1. Når Mode S-interrogatorer opererer med en SI-kode, som er aktiveret ved hjælp af en bestemt funktionsparameter, skal de også registrere mål ved hjælp af svar på generelle opkald, der er kodet ved hjælp af den tilsvarende II-kode.
 2. Når Mode S-interrogatorer fungerer med en SI-kode, som er aktiveret ved hjælp af en bestemt funktionsparameter, skal de tage hensyn til transpondere, der svarer med svar på generelle opkald, der er kodet med den tilsvarende II-kode som ikke-SI-udstyrede transpondere, uanset at de er registreret som havende SI-funktioner i rapporten om dataforbindelsesfunktioner, der henvises til i bilag I, punkt 2.
 3. Når Mode S-interrogatorer fungerer med en SI-kode, som er aktiveret ved hjælp af en bestemt funktionsparameter, skal de adspørge transpondere, der mangler SI-kodefunktionen ved hjælp af Mode S-spærringsprotokolmeddelelser for flere områder i henhold til II-kodefunktionen. Den anvendte II-kode skal være den tilsvarende II-kode.
 4. Når Mode S-interrogatorer fungerer med en SI-kode, som er aktiveret ved hjælp af en bestemt funktionsparameter, skal operatøren kunne konfigurere dem til enten:
 - ikke at benytte spærring på den tilsvarende II-kode for transpondere uden SI-kodefunktion eller
 - benytte midlertidig spærring på den tilsvarende II-kode for transpondere uden SI-kodefunktion.
 5. Når Mode S-interrogatorer fungerer med en II-kode, og hvis de er aktiveret ved hjælp af en bestemt funktionsparameter, skal operatøren kunne konfigurere dem til enten:
 - ikke at benytte spærring på transpondere, der melder, at de ikke har SI-funktioner i deres rapport over dataforbindelsesfunktioner eller ikke kan rapportere om deres dataforbindelsesfunktion, eller
 - benytte midlertidig spærring på transpondere, der melder, at de ikke har SI-funktioner i deres rapport over dataforbindelsesfunktioner eller ikke kan rapportere om deres dataforbindelsesfunktion.
 6. Når II/SI-kodefunktionen er aktiveret, skal spærringskortene ikke benyttes for transpondere, der ikke har nogen SI-kodefunktion.
-

BILAG IV

Del A: Krav til vurdering af overensstemmelse eller anvendelsesegnerhed for de komponenter, der er nævnt i artikel 10

1. Verifikationen skal påvise, at komponenterne, der understøtter spæringsprotokoller for II-kode og SI-kode og II/SI-kodefunktionen, lever op til interoperabilitets- og præstationskravene i denne forordning eller er anvendelsesegnerede i testmiljøet.
2. Fabrikantens eller dennes i Fællesskabet etablerede godkendte repræsentants anvendelse af modulet i del B anses for en tilstrækkelig overensstemmelsesvurdering til at sikre og erklære komponenternes overensstemmelse. Tilsvarende eller strengere procedurer tillades også.

Del B: Modul om intern produktionskontrol

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes godkendte repræsentant, som er etableret i Fællesskabet, og som udfører de forpligtelser, der er fastlagt i punkt 2, sikrer og erklærer, at de pågældende komponenter lever op til forordningens krav. Fabrikanten eller dennes godkendte repræsentant, som er etableret i Fællesskabet, skal udarbejde en skriftlig erklæring om overensstemmelse eller anvendelsesegnerhed i henhold til bilag III, punkt 3, til forordning (EF) nr. 552/2004.
 2. Fabrikanten skal udarbejde den i punkt 4 beskrevne tekniske dokumentation, og fabrikanten eller dennes godkendte repræsentant, som er etableret i Fællesskabet, skal opbevare den i en periode, der ender mindst ti år efter, at de sidste komponenter er fremstillet, og stille dokumentationen til rådighed for de relevante nationale tilsynsmyndigheder med henblik på inspektioner og for de luftfartstjenesteudøvere, der integrerer disse komponenter i deres systemer. Fabrikanten eller dennes godkendte repræsentant, som er etableret i Fællesskabet, oplyser medlemsstaterne om, hvor og hvordan den nævnte tekniske dokumentation kan stilles til rådighed.
 3. Hvis fabrikanten ikke er etableret i Fællesskabet, udnævner han den eller de personer, der markedsfører komponenterne på Fællesskabsmarkedet. Denne eller disse personer oplyser medlemsstaterne om, hvor og hvordan den tekniske dokumentation kan stilles til rådighed.
 4. Den tekniske dokumentation skal sikre, at komponenternes overensstemmelse med kravene i denne forordning kan vurderes. Den skal, for så vidt som det er relevant for denne vurdering, omfatte komponenternes konstruktion, produktion og anvendelse.
 5. Fabrikanten eller dennes godkendte repræsentant skal opbevare en kopi af erklæringen om overensstemmelse eller anvendelsesegnerhed sammen med den tekniske dokumentation.
-

BILAG V

Betingelser i henhold til artikel 11

1. Luftfartstjenesteudøveren skal have interne rapporteringsmetoder, der sikrer og påviser, at verifikationsarbejdet udføres upartisk og uafhængigt.
 2. Luftfartstjenesteudøveren skal sørge for, at verifikationspersonalet udfører kontrolarbejdet med den største faglige integritet og tekniske kompetence, og at det ikke udsættes for pression eller incitamenter, navnlig af økonomisk art, som kunne få indvirkning på deres vurdering eller på resultaterne af deres kontrolarbejde, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i verifikationsresultaterne.
 3. Luftfartstjenesteudøveren skal sørge for, at verifikationspersonalet har adgang til udstyr, der sætter det i stand til at udføre det fornødne kontrolarbejde korrekt.
 4. Luftfartstjenesteudøveren skal sikre, at verifikationspersonalet har en solid teknisk og faglig uddannelse, tilfredsstillende kendskab til kravene til de verifikationer, de skal udføre, tilstrækkelig erfaring med den type arbejde og færdighed i at udarbejde erklæringer, registreringer og rapporter, der påviser, at verifikationer er udført.
 5. Luftfartstjenesteudøveren skal sørge for, at verifikationspersonalet er i stand til at udføre kontrolarbejdet upartisk. Deres aflønning må hverken afhænge af, hvor mange kontrolopgaver de udfører, eller af, hvordan de falder ud.
-

BILAG VI

Del A: Krav til verifikation af de systemer, der er nævnt i artikel 11, stk. 1

1. Systemverifikationen skal påvise systemernes overensstemmelse med denne forordnings krav til interoperabilitet og præstationer, nødprocedurer og sikkerhed i et simuleret miljø, der svarer til disse systemers driftsomgivelser. Verifikationen af Mode S-interrogatorerne skal navnlig påvise, at:
 - de fungerer korrekt på en SI-kode, herunder II/SI-kodefunktionen
 - kombinationen af systemerne og/eller procedurene til overvågning af interrogator-kodekonflikterne, og at reserveoperationstilstanden kan imødegå risikoen for interrogator-kodekonflikter på en hensigtsmæssig måde
 - reserveoperationstilstanden ikke kommer i konflikt med tildelingsplanen for interrogator-koder.
2. Verifikationen af systemerne i artikel 1, stk. 2, skal udføres efter velegnede og anerkendte testmetoder.
3. Testværktøj til verifikation af systemerne i artikel 1, stk. 2, skal være udstyret med egnede funktioner.
4. Verifikationen af systemer i artikel 1, stk. 2, i nærværende forordning skal resultere i det indhold af den tekniske beskrivelse, der forlanges i bilag IV, punkt 3, til forordning (EF) nr. 552/2004 samt:
 - en beskrivelse af systemkonstruktionen
 - en rapport om de inspektioner og test, der er gennemført inden ibrugtagningen af systemet.
5. Verifikationsarbejdet tilrettelægges af luftfartstjenesteudøveren, som navnlig skal:
 - fastlægge et velegnet driftsmæssigt og teknisk vurderingsmiljø, der svarer til det virkelige driftsmiljø
 - verificere, at testplanen beskriver, hvordan systemerne i artikel 1, stk. 2, integreres i systemet, der afprøves i et driftsmæssigt og teknisk vurderingsmiljø
 - verificere, at testplanen omfatter alle denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer, nødprocedurer og sikkerhed
 - sikre, at der er god sammenhæng, og at den tekniske kvalitet er høj i den tekniske dokumentation og testplanen
 - planlægge testens forløb, personaleressourcerne samt installation og konfiguration af testplatformen
 - udføre inspektioner og test efter testplanens specifikationer
 - skrive en rapport, hvor resultaterne af inspektioner og test forelægges.
6. Luftfartstjenesteudøveren skal sikre, at systemerne i artikel 1, stk. 2, opfylder denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer, nødprocedurer og sikkerhed i systemer, der drives i et driftsmæssigt velegnet vurderingsmiljø.
7. Når verifikationen af overensstemmelsen er fuldført med tilfredsstillende resultat, udarbejder luftfartstjenesteudøveren en EF-erklæring om systemverifikation og forelægger den for den nationale tilsynsmyndighed sammen med den tekniske beskrivelse, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 552/2004.

Del B: Krav til verifikation af de systemer, der er nævnt i artikel 11, stk. 2

1. Systemverifikationen skal påvise systemernes overensstemmelse med denne forordnings krav til interoperabilitet og præstationer, nødprocedurer og sikkerhed i et simuleret miljø, der svarer til disse systemers driftsomgivelser. Verifikationen af Mode S-interrogatorerne skal navnlig påvise, at:
 - de fungerer korrekt på en SI-kode, herunder II/SI-kodefunktionen

- kombinationen af systemerne og/eller procedurerne til overvågning af interrogator-kodekonflikterne, og at reserveoperationstilstanden kan imødegå risikoen for interrogator-kodekonflikter på en hensigtsmæssig måde
 - reserveoperationstilstanden ikke kommer i konflikt med tildelingsplanen for interrogator-koder.
2. Verifikationen af systemerne i artikel 1, stk. 2, skal udføres efter velegnede og anerkendte testmetoder.
 3. Testværktøj til verifikation af systemerne i artikel 1, stk. 2, skal være udstyret med egnede funktioner.
 4. Verifikationen af systemer i artikel 1, stk. 2, i nærværende forordning skal resultere i det indhold af den tekniske beskrivelse, der forlanges i bilag IV, punkt 3, i forordning (EF) nr. 552/2004 samt:
 - en beskrivelse af systemkonstruktionen
 - en rapport om de inspektioner og test, der er gennemført inden ibrugtagningen af systemet.
 5. Luftfartstjenesteudøveren skal fastlægge et velegnet driftsmæssigt og teknisk vurderingsmiljø, der svarer til det virkelige driftsmiljø, og lade et bemyndiget organ udføre verifikationen.
 6. Verifikationen tilrettelægges af det bemyndigede organ, som navnlig skal:
 - fastlægge et velegnet driftsmæssigt og teknisk vurderingsmiljø, der svarer til det virkelige driftsmiljø
 - verificere, at testplanen beskriver, hvordan systemerne i artikel 1, stk. 2, integreres i systemet, der afprøves i et driftsmæssigt og teknisk vurderingsmiljø
 - verificere, at testplanen omfatter alle denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer, nødprocedurer og sikkerhed
 - sikre, at der er god sammenhæng, og at den tekniske kvalitet er høj i den tekniske dokumentation og testplanen
 - planlægge testens forløb, personaleressourcerne samt installation og konfiguration af testplatformen
 - udføre inspektioner og test efter testplanens specifikationer
 - skrive en rapport, hvor resultaterne af inspektioner og test forelægges.
 7. Det bemyndigede organ sikrer, at anvendelsen af informationsudveksling til støtte for tildelingsprocessen og brugen af Mode S-interrogator-koder, som er integreret i driftsmæssigt vurderingsmiljø, opfylder alle denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer, nødprocedurer og sikkerhed.
 8. Når verifikationsopgaverne er fuldført med tilfredsstillende resultat, skal det bemyndigede organ udarbejde en overensstemmelsesattest, for så vidt angår de udførte opgaver.
 9. Derefter udarbejder luftfartstjenesteudøveren en EF-erklæring om systemverifikation og forelægger den for den nationale tilsynsmyndighed sammen med den tekniske beskrivelse, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 552/2004.
-

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 21. maj 2008

om undertegnelse og foreløbig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om visse aspekter af lufttrafik

(2009/302/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet bemyndigede den 5. juni 2003 Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om en fællesskabsaftale, som skal træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler.
- (2) På Fællesskabets vegne har Kommissionen forhandlet sig frem til en aftale med Pakistan om visse aspekter af lufttrafik i overensstemmelse med de mekanismer og direktiver, der blev fastsat i bilaget til Rådets afgørelse af 5. juni 2003 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om en fællesskabsaftale, som skal træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler.
- (3) Den aftale, Kommissionen har forhandlet, bør undertegnes og anvendes foreløbigt med forbehold af senere indgåelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om visse aspekter af lufttrafik godkendes herved på Fællesskabets vegne med forbehold af Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der på Fællesskabets vegne er beføjet til at undertegne aftalen med forbehold af indgåelse.

Artikel 3

Indtil aftalen træder i kraft, anvendes den foreløbigt fra den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne meddeler hinanden, at de i denne henseende nødvendige procedurer er afsluttet.

Artikel 4

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at foranstalte den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 8, stk. 2.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. maj 2008.

På Rådets vegne

M. ZVER

Formand

AFTALE**mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om visse aspekter af lufttrafik**

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

på den ene side, og

DEN ISLAMISKE REPUBLIK PAKISTAN (i det følgende benævnt »Pakistan«),

på den anden side,

(i det følgende benævnt »parterne«),

SOM KONSTATERER, at visse bestemmelser i bilaterale lufttrafikaftaler mellem flere af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Den Islamiske Republik Pakistan bør bringes i overensstemmelse med fællesskabsretten,

SOM KONSTATERER, at Det Europæiske Fællesskab har enekompetence vedrørende en række aspekter, der kan være omfattet af bilaterale lufttrafikaftaler mellem medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og tredjelande,

SOM KONSTATERER, at luftfartsselskaber, der er etableret i en medlemsstat, har fået ret til uden forskelsbehandling at få adgang til lufruter mellem den pågældende medlemsstat og tredjelande, af Det Europæiske Fællesskab i henhold til fællesskabsretten,

SOM HENVISER til de aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og de europæiske lande i bilag III, som giver statsborgere i de pågældende lande mulighed for at erhverve ejendomsrettigheder i luftfartsselskaber, som der er udstedt licens til i overensstemmelse med fællesskabsretten,

SOM ERKENDER, at alle aspekter af de bilaterale lufttrafikaftaler mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Den Islamiske Republik Pakistan skal være i overensstemmelse med parternes lovgivning, således at der er et forsvarligt retsgrundlag for lufttrafikken mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan og kontinuiteten i denne lufttrafik sikres,

SOM KONSTATERER, at der ikke er nogen grund til, at denne aftale skulle berøre bestemmelser i de bilaterale lufttrafikaftaler mellem medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan, der ikke er uforenelige med fællesskabsretten og pakistansk lovgivning,

SOM på baggrund af ovenstående ERKENDER, at visse bestemmelser i de bilaterale lufttrafikaftaler mellem medlemsstaterne og Den Islamiske Republik Pakistan kan sætte konkurrencereglerne for virksomheder ud af spillet, nemlig bestemmelser, der: i) kræver eller tilskynder til, at virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder indgår aftaler, træffer beslutninger eller samordner deres praksis således, at konkurrencen mellem luftfartsselskaber på de pågældende ruter hindres, forvrides eller begrænses, eller ii) forstærker virkningerne af en eventuel aftale, beslutning eller samordnet praksis, eller iii) uddelegerer ansvaret for tage skridt til at hindre, forvride eller begrænse konkurrencen mellem luftfartsselskaber på de pågældende ruter til luftfartsselskaberne eller andre private erhvervsdrivende,

SOM KONSTATERER, at Det Europæiske Fællesskab ikke har til formål med disse forhandlinger at øge det samlede omfang af lufttrafikken mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan, at påvirke balancen mellem luftfartsselskaber fra Det Europæiske Fællesskab og luftfartsselskaber fra Den Islamiske Republik Pakistan eller at forhandle om ændringer af de eksisterende bilaterale lufttrafikaftalers bestemmelser om trafikrettigheder,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. I denne aftale forstås ved »medlemsstater« Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

2. Når der i de enkelte aftaler, der er anført i bilag I, henvises til statsborgere i den medlemsstat, der er part i den pågældende aftale, skal dette forstås som en henvisning til statsborgere i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

3. Når der i de enkelte aftaler, der er anført i bilag I, henvises til luftfartsselskaber fra den medlemsstat, der er part i den pågældende aftale, skal dette forstås som en henvisning til luftfartsselskaber, som udpeges af den pågældende medlemsstat.

Artikel 2

Medlemsstaters udpegning af luftfartsselskaber

1. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 går forud for de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt a) henholdsvis punkt b), med hensyn til den pågældende medlemsstats udpegning af et luftfartsselskab og Den Islamiske Republik Pakistans udstedelse af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet henholdsvis afvisning, tilbagekaldelse, suspendering og begrænsning af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet.

2. Når Den Islamiske Republik Pakistan modtager en udpegning fra en medlemsstat, udsteder den de relevante godkendelser og tilladelser med det mindst mulige tidsforbrug til procedurer, forudsat:

- i) at luftfartsselskabet er etableret på den udpegende medlemsstats område i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og er i besiddelse af en fællesskabsretligt gyldig licens udstedt af en medlemsstat, og
- ii) at den medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, og at den relevante luftfartsmyndighed er entydigt identificeret i udpegningen, og
- iii) at luftfartsselskabet ejes og direkte eller i kraft af en ejermajoritet kontrolleres effektivt af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater og/eller af andre stater som anført i bilag III og/eller statsborgere i disse stater, og

iv) at luftfartsselskabets hovedforretningssted er beliggende på territoriet i den medlemsstat, der har udstedt dets gyldige licens.

3. Den Islamiske Republik Pakistan kan afvise, tilbagekalde, suspendere eller begrænse godkendelserne eller tilladelserne til et luftfartsselskab, som en medlemsstat har udpeget:

- i) hvis luftfartsselskabet ikke er etableret på den udpegende medlemsstats område i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller ikke er i besiddelse af en fællesskabsretligt gyldig licens udstedt af en medlemsstat, eller
- ii) hvis den medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, ikke udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, eller den relevante luftfartsmyndighed ikke er entydigt identificeret i udpegningen, eller
- iii) hvis luftfartsselskabet ikke ejes, direkte eller i kraft af en ejermajoritet, eller ikke reelt kontrolleres af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater og/eller af andre stater som anført i bilag III og/eller statsborgere i disse stater, eller
- iv) hvis luftfartsselskabets hovedforretningssted ikke er beliggende på territoriet i den medlemsstat, der har udstedt dets gyldige licens, eller
- v) hvis luftfartsselskabet i forvejen har tilladelse til at operere i henhold til en bilateral aftale mellem Den Islamiske Republik Pakistan og en anden medlemsstat, og det ved at udøve trafikrettigheder i henhold nærværende aftale på en rute, der omfatter et punkt i den pågældende anden medlemsstat, ville omgå begrænsninger i trafikrettigheder, som fremgår af denne anden aftale, eller
- vi) hvis det udpegede luftfartsselskab har et »Air Operator's Certificate« og en licens, som er udstedt af en medlemsstat, som Den Islamiske Republik Pakistan ikke har nogen bilateral lufttrafikaftale med, og denne medlemsstat har nægtet at tildele trafikrettigheder til et luftfartsselskab, der har en licens udstedt af Den Islamiske Republik Pakistan.

4. Den Islamiske Republik Pakistan udøver sine rettigheder i henhold til dette stykke uden at forskelsbehandle luftfartsselskaber fra Fællesskabet på grundlag af nationalitet, forudsat at de opfylder ovennævnte krav.

Artikel 3

Sikkerhed

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt c).

2. Når en medlemsstat har udpeget et luftfartsselskab, som en anden medlemsstat udøver og opretholder myndighedskontrol med, gælder Den Islamiske Republik Pakistans rettigheder efter sikkerhedsbestemmelserne i aftalen mellem den medlemsstat, der har udpeget luftfartsselskabet, og Den Islamiske Republik Pakistan også for den pågældende anden medlemsstats vedtagelse, gennemførelse og opretholdelse af sikkerhedskrav og for det pågældende luftfartsselskabs driftstilladelse.

Artikel 4

Takster for transport inden for Det Europæiske Fællesskab

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, punkt d).

2. Det eller de luftfartsselskaber, der udpeges af Den Islamiske Republik Pakistan i henhold til en aftale, jf. bilag I, som indeholder en af de bestemmelser, der er anført i bilag II, punkt d), opkræver takster for transport, som udelukkende finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område, i overensstemmelse med Det Europæiske Fællesskabs lovgivning. Det Europæiske Fællesskabs lovgivning anvendes uden forskelsbehandling.

Artikel 5

Forenelighed med konkurrencereglerne

1. Uanset eventuelle andre bestemmelser om det modsatte må intet i de i bilag I anførte aftaler: i) tilskynde til, at virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder indgår aftaler, træffer beslutninger eller samordner deres praksis således, at konkurrencen hindres, forvrides eller begrænses, eller ii) forstærke virkningerne af en eventuel aftale, beslutning eller samordnet praksis, eller iii) uddelegere ansvaret for tage skridt til at hindre, forvride eller begrænse konkurrencen til private erhvervsdrivende.

2. Bestemmelserne i de i bilag I opførte aftaler anvendes ikke, hvis de er i modstrid med denne artikels stk. 1.

Artikel 6

Bilag til aftalen

Bilagene til denne aftale udgør en integrerende del af aftalen.

Artikel 7

Revision eller ændring

Parterne kan efter fælles overenskomst til enhver tid revidere eller ændre denne aftale. Hver part kan til enhver tid anmode om drøftelser med henblik på revision eller ændring af denne aftale efter fælles overenskomst, og den anden part besvarer en sådan anmodning om drøftelser senest 60 (tres) dage efter, at den er fremsat.

Artikel 8

Ikrafttræden og foreløbig anvendelse

1. Denne aftale træder i kraft, når parterne skriftligt har meddelt hinanden, at de har afsluttet de interne procedurer, som er nødvendige for, at aftalen kan træde i kraft.

2. Uanset stk. 1 er parterne enige om at anvende aftalen foreløbigt fra den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne har givet hinanden notifikation om afslutningen af de procedurer, der er nødvendige i så henseende.

3. Aftaler og andre arrangementer mellem medlemsstaterne og Den Islamiske Republik Pakistan, som på datoen for denne aftales undertegnelse endnu ikke var trådt i kraft, og som ikke finder foreløbig anvendelse, er anført i bilag I, punkt b). Denne aftale finder anvendelse på alle sådanne aftaler og arrangementer fra deres ikrafttræden eller foreløbige anvendelse.

Artikel 9

Ophør

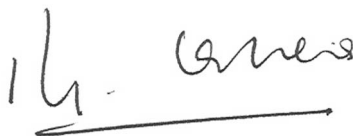
1. Hvis en aftale, der er anført i bilag I, ophører, ophører samtidig alle nærværende aftales bestemmelser vedrørende den pågældende aftale.

2. Hvis alle de aftaler, der er anført i bilag I, ophører, ophører nærværende aftale samtidig.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Bruxelles den fireogtyvende februar to tusind og ni i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk.

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

За Ислямска република Пакистан
Por la República Islámica de Pakistán
Za Pákistánskou islámskou republiku
For Den Islamiske Republik Pakistan
Für die Islamische Republik Pakistan
Pakistan Islamiyabariigi nimel
Για την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν
For the Islamic Republic of Pakistan
Pour la République islamique du Pakistan
Per la Repubblica islamica del Pakistan
Pakistānas Islāma Republikas vārdā
Pakistano Islamo Respublikos vardu
A Pakisztáni Iszlám Köztársaság részéről
Ghar-Repubblika Iżlamika tal-Pakistan
Voor de Islamitische Republiek Pakistan
W imieniu Islamskiej Republiki Pakistanu
Pela República Islâmica do Paquistão
Pentru Republica Islamică Pakistan
Za Pakistanskú islamskú republiku
Za Islamsko republiko Pakistan
Pakistanin islamilaisen tasavallan puolesta
För Islamiska republiken Pakistan

BILAG I

Foreløbig liste over aftaler, som der henvises til i denne aftales artikel 1

a) Lufttrafikaftaler mellem Den Islamiske Republik Pakistan og medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse er indgået, undertegnet og/eller anvendes foreløbigt:

— Aftale mellem den østrigske forbundsregering og Den Islamiske Republik Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Rawalpindi den 28. maj 1971, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Østrig«

Senest ændret ved aftalememorandum udfærdiget i Islamabad den 27. september 2006, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalememorandummet Pakistan-Østrig«

— Aftale mellem Folkerepublikken Bulgariens regering og Den Islamiske Republik Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Islamabad den 22. oktober 1969, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Bulgarien«

— Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republiks regering og Den Islamiske Republik Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Prag den 2. september 1969, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Tjekkiet«

— Udkast til aftale mellem Kongeriget Danmarks regering og Den Islamiske Republik Pakistans regering om lufttrafik paraferet i Oslo den 23. marts 1999, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »udkast til aftale Pakistan-Danmark«

Suppleret ved udkast til aftalememorandum mellem de skandinaviske lande og Pakistan paraferet i Oslo den 23. marts 1999

— Aftale mellem Republikken Frankrigs regering og Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Karachi den 31. juli 1950, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Frankrig«

Ændret ved noteudveksling af 29. august og 20. og 31. oktober 1960

Ændret ved noteudveksling af 2. og 9. juli 1974

— Luftfartsaftale mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Pakistan udfærdiget i Bonn den 20. juli 1960, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Tyskland«

Denne sammenholdes med forhandlingsprotokollat udfærdiget i Bonn den 12. november 1998

— Lufttrafikaftale mellem Den Helleniske Republiks regering og Den Islamiske Republik Pakistans regering udfærdiget i Athen den 15. november 2005, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Grækenland«

— Aftale mellem Den Ungarske Folkerepubliks regering og Den Islamiske Republik Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Budapest den 11. maj 1977, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Ungarn«

— Aftale mellem Den Italienske Republiks regering og Den Islamiske Republik Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Rom den 5. oktober 1957, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Italien«

Ændret ved aftalememorandum udfærdiget i Rom den 16. januar 1974

Senest ændret ved aftalememorandum udfærdiget i Rom den 24. marts 2004

— Aftale mellem Republikken Maltas regering og Den Islamiske Republik Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Valetta den 25. april 1975, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Malta«

- Aftale mellem Kongeriget Nederlandenes regering og Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Karachi den 17. juli 1952
 - Ændret ved forhandlingsprotokollat udfærdiget i Haag den 27. april 1995
 - Ændret ved forhandlingsprotokollat udfærdiget i Haag den 28. juni 1995
 - Ændret ved aftalememorandum udfærdiget i Bhurban den 16. november 1995
 - Udkast til lufttrafikaftale mellem Kongeriget Nederlandenes regering og Pakistans regering udfærdiget i Bhurban den 16. november 1995, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »udkast til aftale Pakistan-Nederlandene«
 - Ændret ved forhandlingsprotokollat udfærdiget i Haag den 25. marts 1997
 - Senest ændret ved fortroligt aftalememorandum udfærdiget i Karachi den 28. november 1998
 - Aftale mellem Den Polske Folkerepubliks regering og Den Islamiske Republik Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Rawalpindi den 30. oktober 1970, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Polen«
 - Aftale mellem Den Islamiske Republik Pakistans regering og Den Portugisiske Republiks regering om lufttrafik udfærdiget i Karachi den 7. juni 1958, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Portugal«
 - Luftfartsaftale mellem Den Islamiske Republik Pakistans regering og Kongeriget Spaniens regering udfærdiget i Madrid den 19. juni 1979, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Spanien«
 - Ændret ved noteudveksling af 20. og 29. juli 1988
 - Aftale mellem Den Rumænske Socialistiske Republiks regering og Den Islamiske Republik Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Rawalpindi den 9. januar 1973, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Rumænien«
 - Udkast til lufttrafikaftale mellem Kongeriget Sveriges regering og Den Islamiske Republik Pakistans regering paraferet i Oslo den 23. marts 1999, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »udkast til aftale Pakistan-Sverige«
 - Suppleret ved udkast til aftalememorandum mellem de skandinaviske lande og Pakistan paraferet i Oslo den 23. marts 1999
 - Aftale mellem regeringen for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Den Islamiske Republik Pakistans regering om lufttrafik udfærdiget i Karachi den 14. september 1999, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-UK«
 - Ændret ved aftalememorandum udfærdiget i London den 9. februar 2000.
- b) Lufttrafikaftaler og andre arrangementer mellem Den Islamiske Republik Pakistan og medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, der er paraferet eller undertegnet, men som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse endnu ikke er trådt i kraft, og som ikke anvendes foreløbigt:
- Aftale mellem Den Islamiske Republik Pakistans regering og Storhertugdømmet Luxembourgs regering om lufttrafik paraferet i Karachi den 14. oktober 1997, i det følgende — dvs. bilag II — benævnt »aftalen Pakistan-Luxembourg«
 - Suppleret ved aftalememorandum undertegnet i Karachi den 14. oktober 1997
-

BILAG II

Foreløbig liste over artikler i de i bilag I anførte aftaler, som der henvises til i denne aftales artikel 2-4

- a) En medlemsstats udpegning af luftfartsselskaber:
- Artikel 3 i aftalen Pakistan-Østrig og artikel 2a i aftalememorandummet Pakistan-Østrig, udfærdiget i Islamabad den 27. september 2006
 - Artikel III i aftalen Pakistan-Bulgarien
 - Artikel III i aftalen Pakistan-Tjekkiet
 - Udkast til artikel 3 i aftalen Pakistan-Danmark
 - Artikel 2 i aftalen Pakistan-Frankrig
 - Artikel 3 i aftalen Pakistan-Tyskland
 - Artikel 3 i aftalen Pakistan-Grækenland
 - Artikel 3 i aftalen Pakistan-Ungarn
 - Artikel II i aftalen Pakistan-Italien
 - Artikel 3 i aftalen Pakistan-Malta
 - Artikel 4 i udkast til aftalen Pakistan-Nederlandene
 - Artikel III i aftalen Pakistan-Polen
 - Artikel II i aftalen Pakistan-Portugal
 - Artikel III i aftalen Pakistan-Rumænien
 - Artikel 3 i aftalen Pakistan-Spanien
 - Udkast til artikel 3 i aftalen Pakistan-Sverige
 - Artikel 4 i aftalen Pakistan-UK.
- b) Afvisning, tilbagekaldelse, suspension eller begrænsning af godkendelser og tilladelser:
- Artikel 4 i aftalen Pakistan-Østrig og artikel 2b i aftalememorandummet Pakistan-Østrig
 - Artikel IV i aftalen Pakistan-Bulgarien
 - Artikel IV i aftalen Pakistan-Tjekkiet
 - Udkast til artikel 4 i aftalen Pakistan-Danmark
 - Artikel 2 i aftalen Pakistan-Frankrig
 - Artikel 4 i aftalen Pakistan-Tyskland
 - Artikel 4 i aftalen Pakistan-Grækenland
 - Artikel 4 i aftalen Pakistan-Ungarn
 - Artikel VIII i aftalen Pakistan-Italien
 - Artikel 4 i aftalen Pakistan-Luxembourg
 - Artikel 4 i aftalen Pakistan-Malta
 - Artikel 5 i udkast til aftalen Pakistan-Nederlandene
 - Artikel IV i aftalen Pakistan-Polen
 - Artikel VIII i aftalen Pakistan-Portugal
 - Artikel IV i aftalen Pakistan-Rumænien
 - Artikel 4 i aftalen Pakistan-Spanien
 - Udkast til artikel 4 i aftalen Pakistan-Sverige
 - Artikel 5 i aftalen Pakistan-UK.

c) Sikkerhed:

- Tillæg D til aftalememorandummet Pakistan-Østrig
- Artikel V i aftalen Pakistan-Bulgarien
- Artikel V i aftalen Pakistan-Tjekkiet
- Udkast til artikel 16 i aftalen Pakistan-Danmark
- Artikel 8 i aftalen Pakistan-Grækenland
- Artikel 5 i aftalen Pakistan-Ungarn
- Artikel II i aftalen Pakistan-Italien
- Artikel 6 i aftalen Pakistan-Luxembourg
- Artikel 5 i aftalen Pakistan-Malta
- Tillæg II til forhandlingsprotokollat Pakistan-Nederlandene af 25. marts 1997
- Artikel V i aftalen Pakistan-Rumænien
- Artikel 5 i aftalen Pakistan-Spanien
- Udkast til artikel 16 i aftalen Pakistan-Sverige.

d) Takster for transport inden for Det Europæiske Fællesskab:

- Artikel 9 i aftalen Pakistan-Østrig
 - Artikel VIII i aftalen Pakistan-Bulgarien
 - Artikel VIII i aftalen Pakistan-Tjekkiet
 - Udkast til artikel 11 i aftalen Pakistan-Danmark
 - Artikel 6 i aftalen Pakistan-Frankrig
 - Bilag 4 til forhandlingsprotokollat udfærdiget i Bonn den 12. november 1998, som anvendt foreløbigt som led i aftalen Pakistan-Tyskland
 - Artikel 13 i aftalen Pakistan-Grækenland
 - Artikel 9 i aftalen Pakistan-Ungarn
 - Artikel VI i aftalen Pakistan-Italien
 - Artikel 10 i aftalen Pakistan-Luxembourg
 - Artikel 9 i aftalen Pakistan-Malta
 - Artikel 6 i udkast til aftalen Pakistan-Nederlandene
 - Artikel VIII i aftalen Pakistan-Polen
 - Artikel VI i aftalen Pakistan-Portugal
 - Artikel IX i aftalen Pakistan-Rumænien
 - Artikel 9 i aftalen Pakistan-Spanien
 - Udkast til artikel 11 i aftalen Pakistan-Sverige
 - Artikel 7 i aftalen Pakistan-UK.
-

*BILAG III***Liste over andre stater, som der henvises til i denne aftales artikel 2**

- a) Republikken Island (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
 - b) Fyrstendømmet Liechtenstein (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
 - c) Kongeriget Norge (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
 - d) Det Schweiziske Forbund (i medfør af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart).
-

KONFERENCE MELLEM REGERINGSREPRÆSENTANTER FRA MEDLEMSSTATERNE

AFGØRELSE TRUFFET AF REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER

den 25. marts 2009

om udnævnelse af to dommere ved De Europæiske Fællesskabers Domstol

(2009/303/EF, Euratom)

REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DEN EUROPÆISKE
UNIONS MEDLEMSSTATER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 223,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Atomenergifællesskab, særlig artikel 139, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med bestemmelserne i traktaterne
bør der hvert tredje år finde en delvis nybesættelse af
embederne som dommere og generaladvokater ved
Domstolen for De Europæiske Fællesskaber sted.
- (2) Der skal udnævnes tretten dommere og fire generalad-
vokater for perioden fra den 7. oktober 2009 til den
6. oktober 2015.
- (3) Den 25. februar 2009 udnævnte konferencen af repræ-
sentanterne for medlemsstaternes regeringer elleve
dommere og fire generaladvokater til De Europæiske
Fællesskabers Domstol for ovennævnte periode.

- (4) For at afslutte den delvise nybesættelse af embederne som
dommere ved De Europæiske Fællesskabers Domstol bør
medlemsstaternes regeringer udnævne yderligere to
dommere, hvis nuværende embedsperiode udløber den
6. oktober 2009 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Marko ILEŠIĆ og Camelia TOADER udnævnes til dommere ved
De Europæiske Fællesskabers Domstol for perioden fra den
7. oktober 2009 til den 6. oktober 2015.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 2009.

M. VICENOVÁ
Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 30. marts 2009

om udnævnelse af 12 medlemmer af Det Europæiske Rådgivende Statistiske Udvalg

(EØS-relevant tekst)

(2009/304/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 234/2008/EF af 11. marts 2008 om nedsættelse af et europæisk rådgivende statistisk udvalg og om ophævelse af Rådets afgørelse 91/116/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, litra a),

efter høring af Rådet,

efter høring af Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Rådgivende Statistiske Udvalg består af 24 medlemmer.
- (2) I henhold til artikel 4, stk. 1, i afgørelse nr. 234/2008/EF udnævnes 12 af medlemmerne af Kommissionen efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet.
- (3) Medlemsstaterne har tilstillet Kommissionen en liste med kandidater, som har anerkendte kvalifikationer inden for statistik.

- (4) Kommissionen tilstræber, at der ved udnævnelsen af de 12 medlemmer sikres en ligelig repræsentation af brugere, respondenter og andre aktører inden for fællesskabsstatistikker (herunder også videnskabelige kredse, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet) —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

De i bilaget nævnte personer udnævnes hermed til medlemmer af Det Europæiske Rådgivende Statistiske Udvalg for en periode på fem år.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 2009.

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 73 af 15.3.2008, s. 13.

BILAG

Karl Andrea FEMRELL

Ladislav KABÁT

Lea KAUPPI

Irena E. KOTOWSKA

Denise Anne LIEVESLEY

Hristina MITREVA

Luca PAOLAZZI

Robert ROCHEFORT

Julio RODRÍGUEZ LÓPEZ

Ineke STOOP

Hartmut TOFAUTE

Brendan WALSH
